

Ellen G. Whiteová

Lék pro tvou duši

...nebe je tak blízko!

Vybrané citáty
inspirované Písmem Svatým
sestavené

JUTTOU DEICHSELOVOU

LÉK pro Tvou DUŠI

Lék pro Tvou duši

z díla Ellen Gould Whiteové

sestavila: Jutta Deichselová

překlad do češtiny: Mgr. Martina Nováková

Veškeré biblické verše citovány z Českého studijního překladu dostupného z SOB na www.obohu.cz, není-li uvedeno jinak. České znění citátů z díla E. G. Whiteové převzaty z elektronické podoby dostupné na <https://egwwritings.org/> od organizace Publikace Ellen G. Whiteové

design a úprava: Heidi Schnabellehnerová, Susanna Kronkeová

obálka: Michael Kripp/naturportrait

www.maranathamedia.cz
www.maranathamedia.de
www.maranathamedia.com

březen 2018

V době, kdy jsem procházela hlubokou osobní krizí, jsem začala vyhledávat citace speciálně od Ellen G. Whiteové na témata Boží lásky a péče, aby mě utěšily.

Sbírala jsem je, a tak mi časem přibývaly. Pročítala jsem svou sbírku každý den, a modlila se, aby mi Bůh ukázal svou lásku, povahu, a království.

Modlitby mé slabosti byly láskyplně vyslyšeny, a prožitky temnoty, mé strachy a smutky byly postupně nahrazeny pocity spokojenosti, hlubokého štěstí a klidu.

Dodnes si v této sbírce často čtu, a tyto texty mi vždycky poskytnou útěchu a sebejistotu, a vedou mě k hlubšímu poznání srdce mého nebeského Otce, který mě (a Tebe!) miluje tak moc, že nám daroval Svého nejvzácnějšího, jediného narozeného (jednorozeného) Syna.

Nechť jsi při čtení také požehnán/a.

Jutta Deichselová

Lék pro Tvou duši

Jak tuto brožuru používat

Tato brožura není určena k pouhému jednorázovému přečtení.

Ani příliš rychlé čtení nebude mít kýžený efekt.

Je lepší strávit s citacemi nějaký čas, číst je pomalu, modlitebním stylem, a rozjímat nad nimi. Vztahovat text přímo na sebe, a dát do nich pokud možno rovnou své jméno.

Pochop, že náš Otec tím, co napsala Ellen Whiteová, myslí prostě Tebe.

Hluboké ztotožnění se s obsahem a vydatné opakování je u této duchovní léčby důležité, aby mohla rozvinout svůj potenciál naplno.

Dávkování:

Jednu stránku denně přečti jednou nebo dvakrát, rozjímej nad každou citací, a jako při modlitbě se snaž pochopit plný význam.

Doporučená podpůrná terapie

Modli se...

za odhalení Boží lásky, Jeho království, a za čisté přijímající srdce.

Výsledek:

Úleva od úzkosti, obav a pocitů marnosti. Zvýšená důvěra a víra ve Tvého nebeského Otce a Jeho syna Ježíše Krista. Nalezení smyslu a osudu Tvého života.

Vedlejší účinky:

Navýšení pocitů radosti a štěstí, hluboký vnitřní klid, odklon od světa, sebeobětující láska a nesobeckost.

VAROVÁNÍ:

Předávkování může vést k závislosti na nejvyšší lásce našeho nebeského Otce a Jeho syna Ježíše Krista!

Obsah

Kapitola 1	
Boží láska pro Tebe	str. 11
Kapitola 2	
Bůh po Tobě touží	str. 19
Kapitola 3	
Můžeš Mu plně důvěřovat	str. 24
Kapitola 4	
Je Ti zcela odpuštěno	str. 30
Kapitola 5	
Snadný úděl – absolutní mír skrze absolutní odevzdání se	str. 35
Kapitola 6	
Bílé roucho je Tvé	str. 39
Kapitola 7	
Bůh o Tebe pečuje	str. 49
Kapitola 8	
Boží ochrana a vedení pro Tebe	str. 53
Kapitola 9	
Silné spojení	str. 57
Kapitola 10	
Boží něha pro Tebe	str. 63
Kapitola 11	
Bůh chce, abys s Ním mluvil/a	str. 67

Kapitola 12	
Bůh Tě nikdy nenechá samotného/samotnou	str. 72
Kapitola 13	
Bůh je s Tebou v každé zkoušce	str. 77
Kapitola 14	
Bůh k Tobě posílá Své anděly	str. 82
Kapitola 15	
Zlatý řetěz	str. 86
Kapitola 16	
Otec a syn – oběť lásky	str. 91
Kapitola 17	
Jsi darem Otce Synovi	str. 98
Kapitola 18	
Bůh Tě chce učinit šťastným/šťastnou – teď i na věčnost	str. 102

KAPITOLA 1

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh na svět poslal svého Syna, toho jediného, abychom skrze něho měli život.

1. Janův 4:9

Když Bůh dal světu svého Syna, dal lidstvu nepomíjející bohatství. Všechny poklady, které lidé od počátku světa nashromáždili, jsou v porovnání s ním ničím. Kristus přišel na tento svět, aby lidem představil velikost Boží lásky. To je Boží poklad, který můžeme prostřednictvím Krista získat, zjevovat a šířit. (MH/Cesta ke zdraví 37.1)

Kristova láska k Jeho dítkám je stejně něžná, jako silná. Ano, je silnější než smrt; neboť zemřel, aby vykoupil naše spasení a nás tajemným způsobem a navěky učinil (za)jedno s Ním. Tak silná je Jeho láska, že ovládá všechnu Jeho moc a užívá ohromné zdroje nebes pro dobro Jeho lidu. Je neměnná, beze stínu změny – táž včera, dnes i na věky. Ačkoliv hřích vždy existoval, snaže se působit proti této lásce a zamezit jejímu vylévání se na zem, ona stále plyne v bohatých proudech k těm, za něž Kristus zemřel. {MYP 110.2}

Starší bratr lidského pokolení je u nebeského trůnu. Vidí každého člověka, který se k němu obrací jako ke svému Spasiteli. Z vlastní zkušenosti ví, jaké slabosti má člověk, jaké jsou naše potřeby a jak silná jsou naše pokušení, neboť „na sobě zakusil všechna naše pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu“. Židům 4:15. Bdí nad vámi, chvějícími se Božími dětmi. Doléhá na vás pokušení? Vysvobodí vás. Jste slabí? Posílí vás. Jste nevědomí? Osvítí vás. Jste ranění? Uzdraví vás. Pán „určuje počet hvězd“ a také „uzdravuje ty, kdo jsou zkrušeni v srdci, jejich rány obvazuje“. Žalm 147:4-3 {MH/Cesta ke zdraví 71.5}

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

Láska Boží k jeho církvi je nekonečná. Jeho péče o Svě dědictví je neustálé. On nedopustí, aby na církev přišlo jiné soužení než to, které je nutné pro její přítomné i věčné blaho. On očistí svou církev, jako očistil svůj chrám na počátku a konci své pozemské služby. Vše, co z pokušení a zkoušek na církev dopustí, přichází na Jeho lid proto, aby došel hlubší zbožnosti a větší síly k zvěstování vítězství kříže do všech končin světa. {LDE 153.4}

Ježíš nesl tíhu naší viny. Sejme náklad z našich znavených ramen. Dá nám odpočinek. Chce nést rovněž břemeno starostí a žalu. Vyzývá nás, abychom všechnu svou starost vložili na něho, neboť nás nosí ve svém srdci. {MH/Cesta ke zdraví 71.4}

Ačkoli hřích již po věky utužuje svou moc nad lidským rodem, ačkoli satan za použití klamu a výmyslů svým výkladem zastírá Boží slovo a způsobuje, že lidé pochybují o Boží dobrotě, přesto Otcovo milosrdenství a jeho láska nepřestávají plynout na zemi v bohatých proudech. Kdyby lidé otevřeli své nitro nebi a ocenili Boží dary, zaplavil by je příliv uzdravující moci. {MH/Cesta ke zdraví 116.1}

Ježíš zná situaci každého člověka. Čím větší je hříšnickova vina, tím víc potřebuje Spasitele. Spasitelovo srdce plné božské lásky a soucitu je doširoka otevřeno pro toho, kdo je v osidlech nepřítele zapleten nejbezpečněji. Svou vlastní krví osvobozuje člověka z pout hříchu. {MH/Cesta ke zdraví 89.0}

Kristus zemřel, aby ušetřil sobecký svět od jistých následků sobeckosti. V lásce a slitování a soucitu otevřel Svě srdce celému světu. Zve padlé bytosti, aby k Němu přišly a zdarma obdržely plné odpuštění. Prosta jakýchkoli skvrn sobeckosti stojí Kristův charakter (povaha) před celým nebeským vesmírem. {RH January 7,1902, Art.A, par.8}

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

Kristova láska, která proniká do celé bytosti, je oživující silou. Každé živé části — mozku, srdci, nervům — přináší svým dotekem zdraví. Povzbuzuje nejlepší síly člověka k činnosti. Osvobozuje člověka od viny, zbavuje ho starosti a žalu, strachu a úzkosti, která deptá životní síly. S ní přichází klid a jistota. Vštěpuje do duše radost, kterou nedokáže pokazit nic na zemi, radost v Duchu svatém, radost, která dává zdraví a život. Slova našeho Spasitele: „Pojďte ke mně... a já vám dám odpočinout“ (Matouš 11:28) jsou předpisem k léčbě tělesných, duševních a duchovních nemocí. Ačkoli si lidé způsobují utrpení sami svým nesprávným jednáním, pohlíží na ně Kristus se soucitem. V něm mohou najít pomoc. Kristus učiní velké věci pro ty, kdo v Něho věří. {MH/Cesta ke zdraví 115.3-4}

Prosící žena již dříve ztratila manžela. Opuštěná přáteli a bez prostředků neměla prakticky žádnou možnost získat zpět své vlastnictví. Podobně i člověk ztratil hříchem spojení s Bohem. Sám si nemůže pomoci. Ale v Kristu jsme znovu přiváděni k Otci. On miluje své vyvolené. To jsou ti „povolání z temnoty do nádherného světla“, aby Boha oslavovali a zářili jako světlo v temnotě světa. Nespravedlivý soudce se příliš nezajímal o vdovu, která jej žádala o pomoc. Vyhověl jí a její spor vyřešil jen proto, aby na něho už zoufale nenaléhala. Bůh však miluje své děti nekonečnou láskou. Církev je pro něj tím nejdražším, co na zemi má. {COL/Kristova podobenství 165.2}

Sobecký soused z podobenství ovšem neznázorňuje Boží charakter (povahu). Poučení nemáme vyvodit přirovnáním, ale z protikladu. Sobecký člověk splní naléhavou prosbu, jen aby se zbavil žadatele, který jej ruší z odpočinku. Bůh však dává rád. Projevuje soucit a touží, aby mohl splnit přání všech, kdo se k němu obracejí s důvěrou. Dává nám, abychom se mu podobali tím, že budeme sloužit druhým. {COL/Kristova podobenství 141.1}

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

Všechna rodičovská láska, jež od pokolení do pokolení tekla lidskými srdci, všechny studnice něžnosti, jež vytryskly v lidských duších, nejsou při porovnání s nekonečnou a nevyčerpatelnou láskou Boží ničím jiným, nežli jen malý potůček proti nesmírnému oceánu. Lidský jazyk nedokáže vyjádřit tuto lásku, pero ji nemůže popsat. Můžete po všechny dny svého života o ní přemýšlet; můžete pilně hledat v Písmu, abyste ji pochopili; můžete všechny Bohem vám propůjčené síly a schopnosti vynaložit a namáhat se, abyste porozuměli lásce a milosrdenství nebeského Otce; přesto zůstane nekonečně mnoho nepochopitelného. O této Lásce můžete přemýšlet po celé věky a ji studovat, avšak nikdy plně nepochopíte délku a šířku, hloubku a výšku lásky Boží v tom, že Bůh (vy)dal na smrt Svého Jednorozeného Syna za tento svět. Celá věčnost nevystačí, abychom plně odkryli její hloubku. {LDE 305.4}

Kristus ukázal, že Jeho láska je silnější, než smrt. Pracoval na lidské spáse, a přestože byl Jeho střet se silami temnoty ten nejděsivější, stejně byla Jeho láska větší a větší. Překonával ono schování obličeje Svého Otce až do té doby, kdy byl doveden k výkřiku v hořkosti Své duše: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“ Matouš 27:46. Jeho paže přinesla spásu. Cena za koupi lidské spásy byla zaplácena, když – v posledním zápasu duše – byla pronesena požehnaná slova, která jako by zněla už při stvoření: „Dokonáno jest.“ {1TT 231.2}

Svými zázraky zjevoval Spasitel moc, která stále pracuje ve prospěch člověka, udržuje ho a uzdravuje. Přírodními silami Bůh působí dennodenně, každou hodinu, ba každou sekundu, aby nás zachoval při životě, aby nás posílil a obnovil. Utrpí-li některá část těla nějakou újmu, začne okamžitě hojivý proces. Pro obnovu zdraví jsou do pohybu uvedeny přírodní činitelé. Moc, která se jejich prostřednictvím projevuje, je však mocí Boží. Všechna životodárná síla je od Boha. Uzdraví-li se někdo z nemoci, uzdravil ho Bůh. {MH/Cesta ke zdraví 112.1}

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

Milovat tak, jako miloval Ježíš, znamená praktikovat nesobeckost vždy a všude, laskavými slovy a příjemným vystupováním. Ty, kteří takto činí, to nic nestojí, avšak zanechávají po sobě vůni, do které je zahalena duše. Efekt je nedocenitelný. Tito lidé jsou požehnáním nejen pro příjemce, ale také pro Dárce, protože na Něj reagují. Ryzí láska je vzácným atributem nebeského původu, a voní tím víc, čím víc je rozdávána ostatním. {LYL 16.4}

Kristova láska je hluboká a upřímná, tekoucí jako nezadržitelný proud ke všem, kteří ji přijímají. V Jeho lásce sobectví není. Tato na nebesích zrozená láska znamená trvalý princip v srdci, který se odhalí nejenom těm, kteří jsou nám ve svatém vztahu nejmilejší, ale všem, se kterými přijdeme do styku. Povede nás k věnování drobných skutků pozornosti, k ústupkům, k děláním laskavých činů, k mluvení jemnými, pravdivými a povzbudivými slovy. Povede nás k soucitu s těmi, jejichž srdce lační po soucitu. {LYL 16.4,17.1}

Bůh neuznává dělení lidí podle národností, ras nebo společenských vrstev. Je Stvořitelem celého lidstva. Všichni lidé tvoří jednu rodinu na základě stvoření i vykoupení. Kristus přišel strhnout přehradu mezi lidmi, otevřít každé oddělení svatyně, aby všichni lidé měli volný přístup k Bohu. Jeho láska je tak veliká, tak hluboká, tak silná, že proniká všude. Vysvobozuje ze satanova zajetí ubohé lidi, které nepřítel spasení podvedl, a přivádí je k Božímu trůnu, kolem něhož září duha zaslíbení. {COL/Kristova podobenství 386.2}

Tímto zalitím tohoto světa celou pokladnicí nebes, tím, že nám v Kristu bylo dáno rovnou celé nebe, Bůh zakoupil lidskou přichylnost, lásku a lidskou schopnost. Upínáním mysli k Němu, budou očištěni od vší sobeckosti a žádostivosti, a naplněni nesobeckou láskou. Pán vede každou mysl, která bude uchváčena Jeho láskou, a odhaluje jí záhadu zbožnosti. {17MR 184.1}

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

Bůh stále miluje člověka, který se od něj dobrovolně oddělil, a používá všechny prostředky, aby jej přivedl zpět domů. Marnotratný syn na dně své bídy „šel do sebe“. Satan nad ním ztratil svou moc. Ztracený syn pochopil, že si utrpení přivodil vlastní bláhovostí. Řekl si: „Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci.“ Lukáš 15:17-18. Ve své bídě našel naději v přesvědčení, že ho otec stále miluje. Otcova láska ho přitahovala domů. Podobně ujištění o Boží lásce vede hříšníka, aby se vrátil zpět k Bohu. „Dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání.“ Římanům 2:4. Boží milosrdenství a soucit obepíná jako zlatý řetěz všechny zbloudilé. Bůh prohlašuje: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“ Jeremiáš 31:3. {COL/Kristova podobenství 202.1}

Láska Kristova je zlatý řetěz, jenž poutá smrtelné lidské bytosti, které věří v Ježíše Krista, k nekonečnému Bohu. Láska, kterou chová Hospodin ke svým dětem, přesahuje poznání. Žádná věda ji nemůže popsat či vysvětlit. Žádná lidská moudrost nedokáže prozkoumat její hlubiny. Čím více budeme pocítovat vliv této lásky, tím trpělivějšími a pokornějšími budeme. {2MCP 801.4}

Jak nás kdy může popadnout pochybnost a nejistota, a pocit, že jsme sirotci? Jako zástupce těch, kteří porušili zákon, vzal Ježíš na Sebe lidskou podstatu (přirozenost), stal se jedním z nás, abychom mohli mít věčný klid a ujištění. Máme na nebesích Zastánce, a kdokoli ho přijme za svého Spasitele, nezůstává sirotkem, aby musel nést břemeno vlastních hříchů. {Pr 291.1}

Slovem i skutkem měl Mesiáš během své pozemské služby zjevovat lidstvu slávu Boha Otce. Každý čin Jeho života, každé pronesené slovo, každý uskutečněný zázrak měl dát poznat padlému lidstvu nekonečnou lásku Boží. {LHU 26}

BOŽÍ LÁSKA PRO TEBE

Dobrotou a milostivou láskou Kristovou je hříšník znovu vrácen k Božské přízni. Bůh v Kristu denně naléhavě prosí lidi, aby se smířili s Bohem. S otevřenou náručí je ochoten přijmout a radostně uvítat nejen hříšníka, ale i marnotratníka. Jeho láska k hříšníkům před smrtí na kříži, je pro hříšníka ujištěním z přijetí odpuštění a pokory. Učte v nejjednodušší formě, že hříchem zastíněná duše, může spatřit světlo, které vychází z oběti na kříži. {1SM/Vybraná poselství I 178.4}

Bůh nám dal slovo, že za každou vykonanou službu nás odmění. Ne proto, že by nám něco dlužil, ale protože je Jeho srdce plné lásky, plné milosrdenství a něhy. V tomto životě nám slibuje stonásobné splacení, a v tom dalším nám dává věčný život. Kolik je však takových, co tráví dny ve smutku a pesimismu, co si všímají negativní stránky své zkušenosti, co zapomínají, že nebeští andělé čekají, aby s nimi spolupracovali a aby z nich udělali prostředníky (kanály, potrubí) požehnání světu. {ST April 16,1902, par.8}

V prostém jazyce Spasitel učil svět, že něha, soucit a láska, kterou prokázal lidstvu, byly právě těmi atributy Jeho Otce na nebesích. Ať už předložil jakékoli učení milosrdenství, jakýkoli příslib radosti, jakýkoli čin lásky, všechno z božské přitažlivosti, co předvedl, tak to mělo zdroj v Otci všech. V osobě Krista spatřujeme věčného Boha zaměstnaného vykonáváním bezmezného milosrdenství vůči padlému pokolení. {Signs of the Times, Aug. 20, 1894}

Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, se z Boha narodil a Boha zná.

1. Janův 4:7

KAPITOLA 2

BŮH PO TOBĚ TOUŽÍ

BŮH PO TOBĚ TOUŽÍ

Zpovzdálí se mi ukázal Hospodin a řekl: Miluji tě věčnou láskou, proto ti stále zachovávám milosrdenství.

Jeremiáš 31:3

Vstaň a jdi ke svému Otci. Vyjde ti vstříc a uvítá tě ještě daleko od domova. Když se mu v pokání přiblížíš o jediný krok, on přispěchá, aby tě zahrnul svou nekonečnou láskou. Dobře slyší volání zkroušeného člověka. Ví dokonce o prvním okamžiku, kdy po něm hříšník zatouží. Nepřeslechne ani jedinou modlitbu, utírá každou i tajně prolitou slzu. Duch Boží odpoví i na nejslabší touhu člověka po Bohu a vyjde mu vstříc. Kristova milost působí ještě dříve, než v srdci vznikne touha a než člověk vysloví prosbu. Umocňuje sílu, která působí na lidské srdce. {COL/Kristova podobenství 206.1}

Bůh nechce, abychom zůstávali oněmělí bolestí, se ztrápeným a zraněným srdcem. Chce, abychom pozvedli zraky a pohlédli na jeho drahou a laskavou tvář. Předobrný Spasitel stojí u mnohých, jejichž oči jsou tak zalily slzami, že ho nepoznávají. Chce nás uchopit za ruce, abychom k němu vzhledli v prosté víře a dovolili mu, aby nás vedl. Jeho srdce cítí náš žal, strasti a zkoušky. Miluje nás věčnou láskou a obklopuje nás svou dobrotou a soucitem. Měli bychom se Pánem Ježíšem více zabývat a stále přemýšlet o jeho laskavosti. On povznáší člověka nad každodenní strasti a nesnáze a přivádí ho do království pokoje. {MB 12.2/Myšlenky o naději 15.3}

Kristus touží dát Svým vyvoleným lidem na tomto světě ochutnávku slávy, kterou mají sdílet jeho věrní. Odjakživa bylo jeho cílem prodchnout moudrostí stoupence Jeho Slova, aby mohli být vzkříšeni a seděli s ním na nebeských místech v Ježíši Kristu. Skvostné je světlo, co se otvírá těm, kteří se ve víře snaží, zas a znova, nedbaje překážek ani těžkostí, avšak se zrakem upřeným ke slávě, kterou Kristus odhaluje. {SSW June 1,1909, par. 2}

BŮH PO TOBĚ TOUŽÍ

I když jsou sebedělnější a ostatní jimi pohrdají a odvracejí se od nich, nikdy nejsou tak špatní a nízcí, aby si jich Bůh přestal všímat a přestal je mít rád. Kristus si přeje, aby vyvržení, unavení a utlačovaní lidé přišli k němu. Chce je osvětit, dát jim radost a pokoj, který nikde jinde nenajdou. Největší hříšníci jsou předmětem jeho nejhlubší lásky a soucitu. Posílá svého Ducha, aby na ně zapůsobil, snaží se je k sobě přitáhnout. {COL/Kristova podobenství 225.3}

Bůh se chtěl stát milostivým Pánem všech národů země. Chtěl, aby celá země byla naplněna radostí a mírem. Stvořil člověka pro šťastný život a toužil naplnit lidská srdce nebeským pokojem. Chtěl, aby se rodiny na zemi staly obrazem velké rodiny v nebesích. {COL/Kristova podobenství 290.2}

Srdce Boha touží po svých dítkách na zemi láskou, jež je silnější než smrt. Když (vy)dal svého Syna, dal nám v jediném daru celé nebe. Spasitelův život, jeho smrt a jeho přímluva za nás, služba andělů, prosby Ducha, působení Otce na nebesích skrze všechny a všechno, neutuchající zájem nebeských bytostí - všechno to slouží vysvobození padlého člověka. {SC 21.2/Cesta ke Kristu 16.1}

Vstaň a jdi ke svému Otcí. Vyjde ti vstříc a uvítá tě ještě daleko od domova. Když se mu v pokání přiblížíš o jediný krok, on přispěchá, aby tě zahrnul svou nekonečnou láskou. Dobře slyší volání zkroutěného člověka. Ví dokonce o prvním okamžiku, kdy po něm hříšník zatouží. Nepřeslechne ani jedinou modlitbu, utírá každou i tajně prolitou slzu. Duch Boží odpoví i na nejslabší touhu člověka po Bohu a vyjde mu vstříc. Kristova milost působí ještě dříve, než v srdci vznikne touha a než člověk vysloví prosbu. Umocňuje sílu, která působí na lidské srdce. {COL/Kristova podobenství 206.1}

BŮH PO TOBĚ TOUŽÍ

Pán Ježíš tím vlastně řekl: Lidé, kterými pohrdáte, jsou Božím vlastnictvím. Patří mu jako Tvůrci a Vykupiteli a v jeho očích mají velkou cenu. Pastýř má rád své ovce a nedopřeje si oddechu, když mu některá schází. Bůh miluje mnohem více každého zbloudilého člověka. I když lidé snad odmítají Boží lásku, odcházejí od Boha a volí si jiného pána, přesto Bohu stále patří a on se je snaží k sobě znovu přitáhnout. Říká: „Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mráčky.“ Ezechiel 34:12. {COL/Kristova podobenství 187.1}

Ovce ztracená od stáda je naprosto bezbranným tvorem. Pastýř ji musí najít, sama by cestu zpět nenašla. Člověk odcizený Bohu je jako ztracená ovce. Kdyby ho Boží láska nehledala, nikdy by nenašel cestu zpět ke svému Otci. {COL/Kristova podobenství 187.3}

Bůh stále miluje člověka, který se od něj dobrovolně oddělil, a používá všechny prostředky, aby jej přivedl zpět domů. Marnotratný syn na dně své bídy „šel do sebe“. Satan nad ním ztratil svou moc. Ztracený syn pochopil, že si utrpení přivodil vlastní bláhovostí. Řekl si: „Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci.“ Lukáš 15:17-18. Ve své bídě našel naději v přesvědčení, že ho otec stále miluje. Otcova láska ho přitahovala domů. Podobně ujištění o Boží lásce vede hříšníka, aby se vrátil zpět k Bohu. „Dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání.“ Římanům 2:4. Boží milosrdenství a soucit obepíná jako zlatý řetěz všechny zbloudilé. Bůh prohlašuje: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“ Jeremiáš 31:3. {COL/Kristova podobenství 202.1}

BŮH PO TOBĚ TOUŽÍ

Plán nebes na spásu člověka je tak obsáhlý, že zahrnuje celý svět. Bůh touží vdechnout zdeptanému lidstvu dech života. A nedopustí, aby byla zklamána jediná duše, která upřímně touží po něčem vyšším a ušlechtlejším, než co může nabídnout svět. Nepřestává vysílat své anděly k těm, kdož se v nejbez nadějnějších situacích modlí a prosí ve víře o nějakou vyšší moc, aby se jich ujala a přinesla jim vysvobození a pokoj. Rozličným způsobem se jim Bůh zjeví a přivede je do takových okolností, že se v nich zrodí víra v toho, jenž se dal za výkupné za všechny, „aby pokládali v Bohu naději svou, a nezapomínali se na skutky Boha silného, ale ostříhali přikázání jeho.“ Žalm 78:7. {PK/Proroci a králové 377.1}

„Pán je velmi soucitný a milostivý.“ Jakubův 5:11. S neúnavnou láskou čeká, aby uslyšel doznání vzpurných, a aby přijal jejich pokání. Vyhlíží náznak našeho vděku, stejně jako matka čeká na úsměv milovaného dítěte jako na formu docenění. Přiměje nás porozumět, jak opravdově a láskyplně po nás Jeho srdce touží. Zve nás, abychom předali své zkoušky Jeho soucitu, naše smutky Jeho lásce, naše rány Jeho léčení, naše slabosti Jeho síle, naši prázdnotu Jeho naplnění. Kdokoli k Němu kdy přišel, nikdy nebyl zklamán. „Ti, kdo na něj hledí, budou zářit. Na jejich tvářích nebude stud.“ Žalm 34:5. {Pr 183.1}

*A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“
Jan 12:32*

KAPITOLA 3

MŮŽEŠ MU PLNĚ DŮVĚŘOVAT

MŮŽEŠ MU PLNĚ DŮVĚŘOVAT

*Vždyť v tobě proběhnu nepřátelskou hordu, ve svém Bohu
přeskočím zed'.*

Žalmy 18:30

Bůh nás považuje za své děti. Vykoupil nás ze světa, který se o Boha nezajímá, přijal nás za členy královské rodiny, za děti nebeského Krále. Přeje si, abychom mu důvěřovali ještě více, než děti důvěřují svým otcům. Rodiče milují své děti, ale Boží láska je daleko hlubší a obsáhlejší než největší láska člověka. Nedá se s ničím srovnat. Jestliže rodiče umějí svým dětem dávat dobré dary, jak nekonečně víc dá nebeský Otec Ducha svatého všem, kdo o něj žádají? {COL/Kristova podobenství 142.1}

Víra znamená důvěřovat Bohu – věřit tomu, že nás miluje a že nejlépe ví, co je k našemu dobrému. Takto jsme vírou vedeni k tomu, abychom si vyvolili Jeho cestu místo své vlastní. Víra místo vlastní nevědomosti přijímá Jeho moudrost, místo vlastní slabosti Jeho sílu, místo vlastní hříšnosti Jeho spravedlnost. Naše životy, my sami, pak již patříme Jemu. Víra uznává Boží vlastnictví a přijímá požehnání tohoto vlastnictví. Pravda, poctivost, čistota jsou zdůrazňovány jako tajemství životního úspěchu. To víra způsobuje, že se stáváme vlastníky těchto zásad. {2MCP 531.3}

Lidská duše, která cítí svou nicotnost, a zcela se spoléhá na přednosti Spasitele, je zdánlivě naprosto bezmocná, avšak ve skutečnosti naprosto neporazitelná. Než by Bůh připustil její porážku, raději by jí poslal na pomoc všechny nebeské anděly. {CM 111.1}

Můžeš si zachovat individualitu, a přesto se tvůj život může tak prolínat se životem Krista, že s Ním vytvoříš jednotu, usmířený s Bohem skrze poslušnost a smrt Jeho Syna. {Lt196-1903.17}

MŮŽEŠ MU PLNĚ DŮVĚŘOVAT

I když se možná cítíš nehodný, neobávej se svěřit svou záležitost Bohu. Obětoval se v Kristu za hřích světa, a tím převzal případ každého člověka. „On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás všecky jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ Římanům 8:32. Nesplní tedy daný slib, aby nás povzbudil a posílil? {COL/Kristova podobenství 174.2}

Tím, co vám zajistí úspěch, nejsou schopnosti, které nyní máte nebo někdy budete mít. Úspěch vám může zajistit jen Hospodin. Je třeba, abychom se mnohem méně spoléhali na to, co může vykonat člověk a daleko více na to, co je schopen pro každou věřící duši vykonat Bůh. On touží po tom, abyste k němu sahalí svou vírou. Touží, abyste od něho očekávali velké věci. Touží vám dát chápání věcí časných i věcí duchovních. Dokáže posílit vaši schopnost myšlení. Může vám dát diskretnost a zručnost. Vložte své nadání do díla, žádejte Hospodina o moudrost, a bude vám poskytnuta. {CM 119.1}

Kristus vzal na sebe úlohu našeho zástupce a ručitele. Nikoho nepřehlídí. Nemohl se dívat na to, jak je lidské pokolení vydáno napospas věčné smrti, proto položil svůj život, aby ho zachránil. S láskou a soucitem se dívá na každého, kdo si uvědomuje, že se nezachrání sám. Kristus pozvedne každého člověka, který k němu volá. Celým svým dílem otevřel nekonečný zdroj mravní síly a dnes nám tuto sílu ochotně uděluje. Smíme mu předložit svá provinění a nedostatky, protože nás miluje. Každý jeho pohled a každé slovo povzbuzuje naši důvěru. Kristus formuje a přetváří naše povahy podle své vůle. Veškerá moc satana nedokáže přemoci člověka, který se s prostou důvěrou odevzdal Kristu. „On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.“ Izaiáš 40:29. {COL/Kristova podobenství 157.1-3}

MŮŽEŠ MU PLNĚ DŮVĚŘOVAT

Budete-li hledat Boha a každý den toužit být proměněni, budete-li ze své vlastní duchovní volby svobodní a šťastní v Bohu, jestliže na základě Jeho vznešené výzvy vezmete na sebe s radostí v srdci Kristovo břímě - břímě poslušnosti a služby - všechno vaše reptání bude utišeno, všechny vaše těžkosti budou odstraněny, všechny vaše malicherné problémy, kterým nyní čelíte, budou vyřešeny. {CM 119.2}

Ježíš stál při truchlící matce u brány města Naim a je i dnes s každým, kdo pláče nad hrobem svých blízkých. Cítí s námi v našem žalu. Jeho srdce se nemění, je stále plné lásky a soucitu. Jeho slovo, které povolalo k životu mrtvého mládence z Naim, má v dnešní době stejnou moc jako tehdy. Říká: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ Matouš 28:18. Čas tuto moc nijak neoslabil a nepřetržité působení Kristovy milosti ji nevyčerpalo. Pro každého, kdo v něho věří, je stále živým Spasitelem. {DA/Touha věků 319.1}

Muži a ženy pro sebe mohou dosáhnout Božího ideálu, pokud si vezmou Krista za pomocníka. Na co nestačí lidská moudrost, zvládne Jeho vznešenost ve prospěch těch, kteří se mu dávají v milující důvěře. Jeho prozřetelnost dokáže spojovat srdce vazbami nebeského původu. Láska pak nebude pouhou výměnou něžných a lichotivých slov. Nebeský stav tká osnovou a útkem jemnějším, a přesto pevnějším, než všechny pozemské stavy. Výsledkem není jemný kapesníček, ale textura, která zvládne opotřebení, test a zkoušku. Srdce bude spojeno se srdcem zlatým poutem lásky, která je trvalá. {LYL 16.3}

MŮŽEŠ MU PLNĚ DŮVĚŘOVAT

Okázalé formální náboženství nemůže nahradit prostou víru a úplné odevzdání se Bohu. Nikdo se nemůže vlastní silou zbavit sobectví. Můžeme pouze svolit, aby toto dílo v nás vykonal Kristus. Pak se budeme modlit: Zachraň mne, Pane, i přes moje slabosti a sobectví. Vezmi si mé srdce, já ti je nedokážu odevzdat. Patří tobě. Očisti je a udržuj je v čistotě, protože já to nedovedu. Formuj mě, přetvoř mě, povznes mě do čistého prostředí, aby mým nitrem mohl protékat proud tvé lásky. {COL/Kristova podobenství 159.3}

Tvůj život je pro Boha vzácný. Má pro tebe dílo, které můžeš vykonat. Nyní ti to není zjeveno, avšak kráčeš jen dále s důvěrou bez jediného slova, neboť to by zarmoutilo drahého Ježíše a ukázalo by se, že ses bál/a mu důvěřovat. Vlož svou ruku do Jeho, vždyť ji k tobě natahuje přes nebeská cimbuří, abys tak mohl/a s důvěrou učinit. Ach, jakou lásku, jak něžnou lásku Ježíš k tobě projevuje. Zaslíbení Bible jsou karafiáty, růže a lilie na Boží zahradě. {2MCP 808.3}

Upři svůj zrak na Slunce spravedlnosti. Nečiň ze svého drahého, milujícího nebeského Otce krutovládce, ale viz Jeho něžnost, milosrdenství, Jeho velikou a hlubokou lásku a nesmírný soucit. Jeho láska převyšuje i lásku matky k vlastnímu dítěti. Matka se může zapomenout, „já však nezapomenu se na tě,“ praví Hospodin (Iz 49:15). Ježíš si přeje, abys mu důvěřoval/a. Mojí upřímnou modlitbou je, aby Jeho požehnání spočinulo v bohaté míře na tobě. {2MCP 809.2}

Tak si Bůh přeje, abychom mu důvěřovali. Vždyť on dává spravedlnost bezbožnému. Neodměňuje nás podle našich zásluh, ale podle své vůle, podle svého rozhodnutí, „které naplnil v Kristu Ježíši, našem Pánu“ Efezským 3:11. „On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování.“ Titovi 3:5. A pro ty, kdo mu důvěřují, učiní „neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit“ Efezským 3:20. {COL/Kristova podobenství 397.2}

MŮŽEŠ MU PLNĚ DŮVĚŘOVAT

Do duše bude proudit pokoj, stálý pokoj, neboť pokoj lze najít v dokonalém odevzdání se Ježíši Kristu. Poslušnost Boží vůli přináší pokoj. Učedník, který kráčí tiše a pokorně ve šlépějích Vykupitele, dosahuje pokoje, který svět nemůže dát, a který ani nemůže vzít. „Člověka spoléhajícího na tě ostříháš v pokoji; v pokoji, nebo v tebe doufá.“ (Iz 26:3) {2MCP 802.3}

Kristus lidskou rasu miluje, a v každém činu Jeho života tuto lásku vyjadřoval. Vyzývá lidi, aby jeden druhého milovali tak, jako On miloval je. Jeho spásná síla a láska jsou věčným tématem těch, kteří věří v Boha. Těsně před Svým nanebevstoupením Své učedníky pověřil: „Jděte tedy a čiňte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ {RH January 7, 1902, Art.A, par. 12}

Ježíš tě přijímá a vítá jako Svého přítele. Miluje tě, slíbil před tebou otevřít všechny poklady Své milosti, abys je vlastnil. Říká: „V tom dni budete žádat v mém jménu, a neříkám vám, že já budu prosit Otce za vás. Vždyť sám Otec vás miluje, protože jste si mě zamilovali a uvěřili jste, že já jsem vyšel od Boha.“ (Jan 16:26-27) Prakticky říká „používej moje jméno, které bude tvou propustkou k srdci Mého Otce, a ke všemu bohatství Jeho milosti.“ {HP 79.5}

*Lépe jest doufati v Hospodina,
než naději skládati v člověku.
Lépe jest doufati v Hospodina,
nežli naději skládati v knížatech.
Žalmy 118:8 – 9, BKR*

KAPITOLA 4

JE TI ZCELA ODPUŠTĚNO

JE TI ZCELA ODPUŠTĚNO

*Jen pojdte a proberme to, praví Hospodin; jsou-li vaše
hříchy jako šarlat, zbělejí jako sníh, jsou-li rudé jako purpur,
budou jako vlna.
Izaiáš 1:18*

Ježíš praví: „Blahoslavení chudí duchem, nebo jejich jest království nebeské.“ (Mt 5:3) V tom spočívá plnost Boží milosti a v širokém rozsahu můžeme mít jeho Ducha i moc. Nebudme uspokojeni sebe ospravedlněním, ale jděme k Pánu. Má to nejkrásnější roucho, které vám obleče a Jeho náruč zůstává otevřená. Kristus chce říci: „Odeberte mu zašpiněný šat a oblečte mu roucho proměnné.“ {1SM/Vybraná poselství I 328.1}

Máme snad čekat, až pocítíme, že jsme očištěni? Ne. Kristus zaslíbil, že „jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.“ (1J 1:9) Jste osloveni Bohem, Jeho Božím slovem. Nemusíte čekat na úžasné citové vzrušení, abyste uvěřili, že Bůh vás vyslechl. Pocity ať nejsou vaším vodítkem, neboť emoce se mění jako mraky. Za základ vaší víry musíte mít něco spolehlivého. Slovo Páně je slovem nekonečné moci, na které smíte spolehnout, vždyť řekl: „Žádej a obdržíš.“ Pohlédni na Golgatu. Neřekl Ježíš, že je tvým Přímluvcem? Neřekl, že obdržíš, budeš-li cokoli žádat v Jeho jménu? Nejste závislí na vlastní dobrotě a dobrých skutcích. Staňte se však závislí na Slunci Spravedlnosti a uvěřte, že Kristus sňal vaše hříchy a připočetl nám svoji spravedlnost. {1SM/Vybraná poselství I 328.2}

JE TI ZCELA ODPUŠTĚNO

Vědomí hříchu otrávil pramen života. Kristus však říká: „Vezmu tvé hříchy na sebe. Dám ti pokoj. Vykoupil jsem tě svou krví. Jsi můj. Má milost posílí tvou oslabenou vůli. Zbavím tě tvých výčitek svědomí.“ Přepadne-li vás pokušení, tíží-li vás starosti a zmatek, cítíte-li se sklíčený a malomyslný, jste-li na pokraji zoufalství, vzhlédněte k Ježíši a tma, která vás zahaluje, se rozptýlí jasnou září jeho přítomnosti. Chce-li hřích ovládnout vaše nitro a obtížit svědomí, vzhlédněte ke Spasiteli. Jeho milost stačí k tomu, aby přemohla hřích. Obrátte se s vděčným srdcem, chvějícím se nejistotou, na něho. Chopte se naděje, která se vám nabízí. Kristus čeká, aby vás přijal do své rodiny. Jeho síla pomůže vaší slabosti. Povede vás krok za krokem. Vložte svou ruku do jeho a svěřte se jeho vedení. {MH/Cesta ke zdraví 85.1}

Bůh nás těmito slovy ujišťuje o své ochotě přijmout kajícího hříšníka. Rozhodl ses jít vlastní cestou? Odešel jsi daleko od Boha? Čekal jsi sladkou chuť plodů svého přestoupení, ona ti však na rtech zhořkla? A nyní, když jsi promarnil své možnosti, když padly tvé životní plány, když jsi pozbyl naděje, zůstal jsi zklamaný a osamělý? Teď už slyšíš hlas, který dříve marně promlouval k tvému srdci, a zřetelně rozumíš: „Nuže, jděte si, tady odpočínutí nedojdete. Pro svou nečistotu budete zahubeni strašnou záhubou.“ Micheáš 2:10. Vrať se do domu svého nebeského Otce. On tě zve: „Navrať se ke mně, já tě vykoupím.“ Izaiáš 44:22. {COL/Kristova podobenství 205.1}

Ti, kteří pokračují v poznávání Pána zjistí, že jeho vstřícnost je tak jistá, jako že ráno vyjde slunce. Kdo je ochoten se učit Kristovým lekcím, a podřídit se Jeho vůli, bude vědět, jak překrásné, svobodné, jak komplexní je odpuštění, které poskytuje Ten, který byl zraněn za naše hříchy, a zdeptán za naše provinění. {Lt207- 1904.12}

JE TI ZCELA ODPUŠTĚNO

Víru, spasitelnou víru, si nutno osvojit. Tuto víru v Ježíše Krista lze popsat několika slovy: Je to rozhodnutí duše, kterým se celý člověk odevzdává do péče, ochrany a vedení Ježíše Krista. Člověk přebývá v Kristu a Kristus je tím nejvyšším a nejpřednějším, kdo přebývá v duši skrze víru. Věřící svěřuje své tělo i duši Bohu a s důvěrou smí prohlásit: Kristus je schopen zachovat to, co jsem mu svěřil, až do onoho dne. Všichni, kdo takto věří, budou zachráněni pro věčný život. Bude zde jistota, že je duše obmyta Kristovou krví a oděna Jeho spravedlností a že je vzácná před Jeho očima. Naše myšlenky i naše naděje se upínají k druhému příchodu našeho Pána. To bude ten den, kdy Soudce vši země odmění víru svého lidu. {2MCP 531.1}

Každému člověku, který neobstojí v pokušení, nabízí Kristus stejnou pomoc, jakou poskytl Petrovi. Satan se snaží zvlášt o to, aby člověka strhl do hříchu, a potom ho nechá ve strachu a bez pomoci, aby se bál žádat o odpuštění. Proč bychom se však měli bát, když Bůh slíbil: „Ať se chopí mé záštity a uzavře se mnou pokoj, ať se mnou uzavře pokoj.“ Izaiáš 27:5. Bůh udělal všechno, aby pomohl naší slabosti, a povzbuzuje nás, abychom šli ke Kristu. {COL/Kristova podobenství 156.1}

Kristus se neodvrací od těch, které má ve své péči, i když vykazují nedostatky. Má moc změnit jejich šaty. Ty, kteří věří a činí pokání, svléká z jejich ušpiněných oděvů a obléká do vlastního roucha své spravedlnosti. Do nebeských záznamů píše k jejich jménům „odpuštěno“. Před celým vesmírem je přijímá za své. Satana, jejich protivníka, odhaluje jako podvodníka a žalobce. Bůh svým vyvoleným zjedná spravedlnost! {COL/Kristova podobenství 169.3}

JE TI ZCELA ODPUŠTĚNO

Co je oním zaslíbeným „odpočinutím“? (viz Mat 11:29) Je to vědomí toho, že Bůh je věrný, že nikdy nezklame toho, kdo k Němu přichází. Jeho odpuštění je úplné a zcela zdarma, a Jeho přijetí znamená odpočinutí pro duši, odpočinutí v Jeho lásce. {2MCP 803.1}

Kristus na kříži nejenom vede člověka pokáním k Bohu pro přestoupení Jeho zákona - pro jehož Boží omilostnění On první se stal kajícím - a tak vyhověl požadavku spravedlnosti; nabídl sebe sama jako náhradu. Jeho řinoucí se krev a jeho zlomené tělo, uspokojily požadavky přestoupeného zákona; a tak překlenul propast, kterou způsobil hřích. Trpěl v těle, aby svým zbitým a zničeným tělem mohl přikrýt hříšníkovo bezbrannost. Na Golgathě získal svou smrtí vítězství, které navždy zlomilo obviňující moc satanovu nad celým vesmírem a umlčelo jeho obvinění, že sebezapírání bylo nemožné u Boha a proto i nepodstatné u lidské rodiny. {1SM/Vybraná poselství I 341.3}

Pán Bůh prostřednictvím Ježíše Krista vztahuje celý den svou ruku a zve hříšné a padlé. Chce přijmout všechny. Zve každého. Jeho slávou je odpustit i největšímu hříšníkovi. Vezme kořist mocnému, osvobodí zajatého, vytrhne hořící dřevo z plamene. Spustí zlatý řetěz své milosti do největších hloubek lidské zkaženosti a vyzvedne poníženého člověka poskvrněného hříchem. {MH/Cesta ke zdraví 161.3}

V něm máme vykoupení skrze jeho krev -- odpuštění našich provinění podle bohatství jeho milosti, kterou nás hojně zahrnul ve vsí moudrosti a rozumnosti, Efezským 1:7-8

KAPITOLA 5

SNADNÉ BŘÍMĚ - ABSOLUTNÍ POKOJ SKRZE ABSOLUTNÍ ODEVZDÁNÍ SE

SNADNÉ BŘEMENO – ABSOLUTNÍ POKOJ SKRZE ABSOLUTNÍ ODEVZDÁNÍ SE

*Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem
tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočínutí svým duším.
Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké.“*

Matouš 11:29-30

Do duše bude proudit pokoj, stálý pokoj, neboť pokoj lze najít v dokonalém odevzdání se Ježíši Kristu. Poslušnost Boží vůli přináší pokoj. Učedník, který kráčí tiše a pokorně ve šlépějích Vykupitele, dosahuje pokoje, který svět nemůže dát a který ani nemůže vzít. „Člověka spoléhajícího na tě ostříháš v pokoji; v pokoji, nebo v tebe doufá.“ (Iz 26:3) {2MCP 802.3}

Každodenní zasvěcování sebe pro Boha, přináší pokoj a mír. Obchodník prodal vše, aby získal perlu. Když ti, kteří usilují o záchranu, nepřestanou v úsilí a nenechají se odradit, pak naleznou pokoj i odpočínutí v Pánu. Pán jim dá šat své spravedlnosti. Dá jim čisté srdce a nové myšlení. Tato požehnání byla zaplacená životem Syna Božího a jsou dobrovolnou obětí pro ně učiněnou. Ale kolik lidí si tohoto daru považuje? Odvrací se od něj a volí raději radovánky tohoto světa. Kristus o nich říká: „Ale nechcete přijít ke mně, abyste život měli.“ (Jan 5:40) {1SM/Vybraná poselství I 400.1}

Toto odevzdání musí být bezvýhradné. Každý slabý, pochybující a zápasící člověk, který se plně poddá Bohu, vstoupí do bezprostředního vztahu se silami, které mu umožní dosáhnout vítězství. Bude blíž nebi a v každé zkoušce a tísní získá podporu a pomoc milosrdných andělů. {AA 299.1/Poslové naděje a lásky 172.3}

Jasnější světlo bude svítit na všechny, kteří následují Toho, kdo je Světlem světa. {Ms147-1899.16}

SNADNÉ BŘEMENO – ABSOLUTNÍ POKOJ SKRZE ABSOLUTNÍ ODEVZDÁNÍ SE

Bůh je zdroj života. Proto můžeme mít život jen tehdy, jsme-li s ním spojeni. Můžeme sice žít nějakou dobu oddělení od Boha, ale nemáme v sobě skutečný život. Písmo při určité příležitosti říká: „Ta, která myslí jen na zábavu, je mrtvá, i když žije.“ 1. Timoteovi 5:6. Bůh nám může udělovat svůj život jedině tehdy, odevzdáme-li mu svou vůli. Pán Ježíš naznačil, že nad skrytými hříchy, o kterých mluvil, zvítězíme jen tehdy, když se mu plně odevzdáme a tím přijmeme jeho život. Je sice možné, že ty hříchy pohřbíte ve svých srdcích a skryjete je před lidskýma očima, ale jak obстоjíte v Boží přítomnosti? {MB 61.2/Myšlenky o naději 40.2}

Zatímco jsi krácel v trpělivosti a pokoře, udělala se za tebe práce, kterou dokáže vykonat jen Bůh, a tak je to Bůh, který v tobě pracoval jak ke Své vůli, tak ke Své potěše. A Jeho těší, když tě má ukotveného/ukotvenou v Kristu, spočívajícího/spočívající v Jeho lásce. Nesmíš ničemu dovolit, okrást tvou duši o klid, pokoj a ujištění, že jsi přijímán právě teď. Jsi hoden každého zaslíbení, všechny jsou tvé za předpokladu, že se držíš závazků, které ti Pán uložil. Kompletní odložení vlastních cest, což se zdá velmi, velmi moudré, a převzetí cest Kristových, to je tajemství perfektního odpočinku v Jeho lásce. {YRP 62.2}

Když ponoříme své vlastní já do Krista, začne z nás volně pramenit opravdová láska. Není to jen dočasné citové vzplanutí nebo náhlý záchvat, ale rozhodnutí posvěcené vůle. Nezakládá se jen na jakési náladě, nýbrž na proměně celého srdce, duše a charakteru, na ukončení života pro sebe sama a začátku života pro Boha. Náš Pán a Spasitel nás žádá, abychom se mu oddali. Odevzdání vlastního já Bohu je vše, co požaduje, přičemž se Mu máme oddat tak, aby nás mohl používat, jak uzná za vhodné. Dokud nedospějeme k tomuto stavu podvolení se, nebudeme nikde v ničem šťastní, užiteční ani úspěšní. {1MCP 206.1}

Základ skutečného sebeobětování je tak silné zalíbení pro Ježíše Krista, že nést Jeho břemeno je pak snadné a příjemné, a vede lidi, aby si zvolili, že se naučí Jeho pokoře a trpělivosti. {Lt39-1902.8}

SNADNÉ BŘEMENO – ABSOLUTNÍ POKOJ SKRZE ABSOLUTNÍ ODEVZDÁNÍ SE

Bude-li Kristus stálým hostem v našem srdci, pak bude pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, střežit naše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Spasitelův život na zemi byl životem pokoje, i když jej Kristus prožíval uprostřed zápasů. Když ho zlostní nepřátelé soustavně pronásledovali, řekl: „Ten, který mě poslal, je se mnou. Nenechal mne samotného, neboť stále dělám, co se líbí jemu.“ Jan 8:29. Žádný projev zloby člověka nebo satana nemohl narušit pokoj jeho dokonalého společenství s Bohem. A Ježíš nám říká: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám.“ „Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším.“ Jan 14:27; Matouš 11:29. Neste se mnou jho služby pro slávu Boží a pro povznesení lidstva a shledáte, že mé jho netlačí a břemeno netíží. {MB 15.2/Myšlenky o naději 17.1}

Když se Boží Duch zmocní srdce, přetváří život člověka. Člověk se zbavuje hříšných myšlenek, zřídá se zlých skutků. Místo hněvu, závisti a sváru přichází láska, pokora a pokoj. Smutek se mění v radost a tvář zrcadlí nebeské světlo. Nikdo nevidí ruku, která nadlehčuje břímě, ani světlo, které sestupuje z nebeských dvorů. Když se duše vírou odevzdává Bohu, přichází požehnání. Teprve pak moc, kterou lidské oko nevidí, vytváří novou bytost k obrazu Božímu. {2MCP 760.5}

*Mysl upevněnou v tobě budeš střežit dokonalým pokojem,
protože tobě důvěřuje.*

Izaiáš 26:3

*Hospodin je má síla a můj štít, v něho doufá mé srdce.
Dostalo se mi pomoci, proto mé srdce jása, proto mu budu
vzdávat chválu svou písní.*

Žalmy 28:7

KAPITOLA 6

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“ Tím kmentem jsou spravedlivé činy svatých.

Zjevení Janovo 19:8

Stojí-li hříšník před porušeným Božím zákonem, nemůže se očistit, ale když věří v Krista, tak je předmětem jeho nekonečné lásky, a je oděn Jeho neposkvrněnou spravedlností. Za ty, kteří věří v Krista, se Ježíš modlil: „*Posvět je v pravdě své, slovo tvé pravda jest... Aby všichni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme“ Jan 17:17-22. „Otče spravedlivý, tebe svět nepoznal, ale já jsem tě poznal, a i tito poznali, že jsi ty mne poslal. A známé jsem jim učinil jméno tvé, a známé učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.“ Jan 17:25-26 {FW 108.2}*

„Jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.“ Izaiáš 62:5. „Bůh... zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásá a plesá.“ Sofoniáš 3:17. Celé nebe a země sborem zpívají Otcovu píseň radosti: „Tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ Lukáš 15:24. {COL/Kristova podobenství 207.1}

Pán ustanovil, že každá duše poslušná Jeho Slovu získá Jeho radost, Jeho klid, Jeho trvalou moc. Tito muži a ženy jsou přivedeni do Jeho blízkosti vždy, ne jen když před Ním klečí v modlitbě, ale také když se zaobírají povinnostmi života. Připravil pro ně věčné místo k přebývání společně s Ním tam, kde je život očištěn od vší tělesnosti a nelásky. Skrze toto nezlomné společenství s Ním, oni jsou s Ním učiněni spolupracovníky ve svých denních celo-životních dílech. {Ms147- 1899.15}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

Toto roucho, utkané na nebeském stavu, nemá ani jediné vlákno vyrobené člověkem. Kristus jako člověk projevil dokonalou povahu (charakter) a nabízí nám ji. „Všechna naše spravedlnost je jako poskvrněný šat.“ Izaiáš 64:5. Všechno, co my lidé můžeme udělat, je poznamenáno hříchem. Ale „Syn Boží se zjevil, aby hříchy sňal, a v něm žádný hřích není.“ „Hřích je porušení zákona.“ 1. Janův 3:5-4. Kristus uposlechl všechny požadavky zákona. Řekl o sobě: „Plnit, Bože můj, tvou vůli, je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.“ Žalm 40:9. Když byl Kristus na zemi, řekl svým učedníkům: „Já zachovávám přikázání svého Otce.“ Jan 15:10. Svou dokonalou poslušností umožnil každému zachovávat Boží přikázání. Odevzdáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle splyne s jeho vůlí, naše mysl se sjednotí s jeho myslí a naše myšlenky se mu podřídí, žijeme jeho životem. Tím si vlastně oblékneme roucho Kristovy spravedlnosti. Když pak na nás Hospodin shlédne, neuvidí šat z fíkových listů ani nahotu a ošklivost hříchu, ale roucho Kristovy spravedlnosti, jímž je dokonalá poslušnost Jehovova zákona. {COL/Kristova podobenství 311.4}

Bůh dává svou lásku tak štědře jako déšť, který osvěžuje zemi. Říká: „Nebesa, vydejte krůpěje shůry, ať kane z oblaků spravedlnost, nechť se otevře země a urodí se spása a spravedlnost vyraší s ní.“ „Utištění ubožáci hledají vodu, ale žádná není; jazyk jim žízni prahne. Já Hospodin jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím. Na holých návrších otevřu vodní proudy, uprostřed plání prameny vod, poušť v jezero změním a zemi vyprahlou ve vodní zřídla.“ Izaiáš 45:8; 41:17-18. {MB 21.1/Myšlenky o naději 20.1}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

Nebeský Otec z tebe sejme hříchem znečištěný oděv. V nádherném podobenství proroka Zachariáše představuje velekněz Jóšua hříšníka. V přítomnosti Božího anděla stojí ve znečištěném šatu. Pán Bůh řekl: „Svlékněte z něho ten špinavý šat. Jemu pak řekl: Pohleď, sňal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha... Vstavte mu na hlavu čistý turban. Tu mu vstavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat.“ Zachariáš 3:4-5. Právě tak Bůh tobě oblékne „roucho spravedlnosti“ a přikryje tě „pláštěm spravedlnosti“ Izaiáš 61:10. „Zůstanete ležet mezi ohradami? Jak se blyští stříbrem potažená křídla holubice, perutě zlatavě zelenavé!“ Žalm 68:14. Pak tě přivede domů na slavnost a „jeho prapor“ nad tebou bude jeho láska Píseň písní 2:4. Říká: „Budeš-li chodit po mých cestách... já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí“ — dokonce mezi anděly, kteří obklopují Boží trůn Zachariáš 3:7. {COL/Kristova podobenství 206.2-3}

Ať nikdo nepřijímá omezené, malicherné tvrzení, že nějaké lidské skutky mohou v té nejnepatrnější možné míře napomoci likvidovat dluh za jeho přestoupení. To je osudný omyl. Chcete-li porozumět, musíte upustit od svých oblíbených hříšných myšlenek a s pokorným srdcem přijmout smírnou oběť. Tyto věci jsou tak mlhavě pochopitelné, že si tisíce lidí činí nárok být syny Božími a zatím jsou dětmi toho bezbožníka, protože spoléhají na vlastní skutky. Bůh si přál vždycky dobré skutky, zákon je žádá, ale protože člověk se uvedl do hříšného postavení, kde jeho dobré skutky jsou bezcenné, může být jedině Kristova spravedlnost prospěšná. Kristus může zachránit až do krajnosti, protože je živ a přimlouvá se za nás. Vše, co může člověk učinit pro vlastní spásu, je přijmout pozvání, „Kdo chce, naber vody života darmo.“ (Zj 22:17). Člověk nemá spáchat žádný hřích, pro který Golgata nepozná zadostiučinění. Pak při opravdovém dovolávání se Kristus nabízí hříšníkovi dokonalé smíření. {1SM/Vybraná poselství I 343.3}

BÍLÉ ROUCHO JE TVĚ

Hodnotu zachraňující lásky přirovnává Spasitel k drahocenné perle. Naučení znázorňuje podobenstvím o obchodníkovi, „který kupuje krásné perly“. A když „objeví jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji“ Matouš 13:45-46. Pán Ježíš je „perlou“ nezměrné ceny. V něm přebývá sláva Otce, plnost Božství. On je odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty. V jeho povaze je patrná velebnost Božích vlastností. Z každé stránky Písma vyzařuje jeho světlo. Kristus je dokonale bezúhonný jako čistá bílá perla, nemá vadu ani žádný nedostatek. Člověk nemůže nic přidat k velkému a drahocennému Božímu daru. V Kristu „jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání“ Koloským 2:3. „On se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením.“ 1. Korintským 1:30. V Kristu máme možnost nalézt odpověď na všechny tužby lidského nitra dnes i v Božím království. Náš Vykupitel je perla tak drahocenná, že ve srovnání s ním všechno ostatní můžeme považovat za ztrátu. {COL/Kristova podobenství 115.1}

Pán bude mít Svůj lid zdravý ve víře – neopomíjející velkou spásu, jež je jim tak bohatě poskytována. Nemají pohlížet dopředu a myslet si, že někdy v budoucnu pro ně bude vykonáno něco velkého, protože to dílo je dokončené už teď. Věřící nikdy nebyl povoláván ke snaze být s Bohem zadobře, nemá to dělat a ani nemůže. Má jen přijmout Krista jako svůj pokoj, protože s Kristem je taky Bůh a pokoj. Kristus se hříchem skoncoval, nesa tíživé prokletí ve vlastním těle na kříži, a sňal prokletí ze všech, kteří v Něj věří jako v osobního Spasitele. Ježíš ukončuje ovládající sílu hříchu v srdci, a život a charakter věřícího dosvědčuje ryzímu charakteru Kristova milosrdenství. {NL 24.3}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

Jen stěží chápeme důsledky Božího působení pro záchranu člověka. „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ 1. Korintským 2:9. Když se hříšník, kterého přitahuje Kristova moc, blíží ke kříži a v pokoře kleká před svým Spasitelem, prožívá znovuzrození. Dostává nové srdce. Stává se „novým stvořením“ v Kristu. 2. Korintským 5:17. Více se od něj nežádá. Bůh sám „ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše“ Římanům 3:26. A ty, „které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy“ Římanům 8:30. Sláva a čest, které chce člověku dát zachraňující láska Ježíše Krista, je ještě větší, než je hanba a potupa, kterou působí hřích. Lidem, kteří se snaží podobat Ježíši Kristu, Bůh dává z nebeských pokladů dary, které je postaví na ještě vyšší místo, než na jakém jsou andělé, kteří nepadli do hříchu. {COL/Kristova podobenství 162.4}

Milost je přichystaná v přebohaté míře, aby duše, která uvěří, mohla být uchráněna od hříchu. Neboť celé nebe s jeho nekonečnými zdroji bylo dáno k našim službám. Můžeme být spaseni. Kristus je ukončením spravedlnosti ze zákona každému, kdo věří. My sami jsme hříšní, v Kristu však jsme spravedliví. Když jsme byli ospravedlněni skrze připočtenou spravedlnost Kristovu, Bůh nás prohlašuje za spravedlivé a jedná s námi jako se spravedlivými. Pohlíží na nás jako na své drahé děti. Kristus působí proti moci hříchu, a kde bylo hodně hříchu a člověk jej lituje, tam je i mnohem více milosti. „Ospravedlnění tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista, skrze něhož i přístup měli jsme věrou k milosti této, kterouž stojíme. A chlubíme se nadějí slávy Boží.“ (Ř 5:1-2.) {1SM/Vybraná poselství I 394.1}

Bůh čeká, aby udělil ono požehnání pro odpuštění hříchů, na prominutí nepravosti, na dar spravedlnosti všem, kteří uvěří v jeho lásku a přijmou jeho spásu. {ST June 6,1895, par.9}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

V Danielově proroctví je zapsáno o Kristu, že On „vyčistí nepravosti.... a k přivedení spravedlnosti věčné." (Da 9:24) Každá duše může říci: „Jeho dokonalá poslušnost uspokojila požadavky zákona a má jediná naděje je založena na vzhlížení k Němu, jako ke svému Zástupci a Jistotě, který dokonale uposlechl zákon za mně. Vírou v Ježíše a Jeho zásluhy jsem zproštěn odsouzení ze zákona. Oblékl mě svou spravedlností, která odpovídá všem požadavkům zákona. V Něm je moje dokonalost, On uvádí do věčné spravedlnosti. On mně představí Bohu v šatu bez poskvrny, jehož jediné vlákno nebylo utkáno člověkem. Vše je Kristovo, všechna sláva, čest, majestát jsou dány Beránku Božímu, „který snímá hříchy světa." {1SM/Vybraná poselství I 396.1}

Všichni k Němu mohou přijít a obdržet z Jeho plnosti. Říká: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám." (Mt 11:28) Proč se tedy neoprostíme od nevěry a nevěnujeme pozornost slovům Ježíšovým? Toužíte-li po míru, je třeba, abyste si odpočinuli. Vyznejte z celého srdce: „Pane Ježíši, přicházím, protože Ty jsi mě pozval." Daruj Mu svou neotřesitelnou víru a On tě zachrání. Upří svůj pohled k Ježíši, který je Tvůrcem i Dokonavatelem tvé víry. Pohlédl jsi k Němu, v Něm je plnost pravdy a milosti! Přijal jsi smíření, které dává Kristus sám? Pokud ne, pak se Mu poddej a s pomocí Jeho milosti usiluj o povahové vlastnosti, které povznášejí a zušlechťují. Usiluj o oddaného, odvážného a přívětivého ducha. Kristus ať tě nasytí, On je chléb života a ty budeš tak projevovat půvab Jeho charakteru (povahy) i ducha. {1SM/Vybraná poselství I 398.2}

Drahé, neposkvrněné roucho, utkané na nebeském stavu, bylo poskytnuto kajícímu, věřícímu hříšníkovi, a ten může říci: „Velice se budu radovati v Hospodinu, a plésati bude duše má v Bohu mém; nebo mne oblékl v roucho spasení“ (Izajáš 61:10). {AG 181,3}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

Kristus oplývá milosrdenstvím, a ti, kteří zaujmají své místo po boku Vykupitele, se stávají novými bytostmi. Jejich charakter je (za)jedno s Bohem. Zde je láska! Bůh dává ctnosti Svého charakteru těm, kteří Ho přijímají. On skrze Svou nekonečnou oběť vytahuje lidské pokolení z otroctví Satanovy vůle, a dělá z mužů a žen syny a dcery nebeského Krále. {CTr 32.5}

„My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřující, v týž obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.“ (2K 3:18) Kristus je obhájce hříšníků. Ti, kteří přijímají Jeho evangelium spatřují Ho s okrytou tváří. Poznávají vztah Jeho poslání k zákonu a uznávají Boží moudrost a slávu jak byla projevena Spasitelem. Sláva Kristova je zjevena v zákoně, který je spodobněním Jeho charakteru a Jeho přetvářející síla padá na duši, pokud se lidé proměňují k Jeho podobě. Stali se účastníky Božské přirozenosti, stále více zpodobňují světu Spasitele, krůček za krůčkem ve shodě s vůlí Boží, až dosáhnou dokonalosti. {1SM/Vybraná poselství I 240.3}

Pojďte k Bohu jako kající hříšníci, ve jménu Ježíše, božského Přímlovce, milostivého, odpouštějícího Otce a věřte, že učiní vše, tak jak slíbil. Ať říkají ti, kteří touží po Božím požehnání a čekají u trůnu milosti s pevným ujištěním: „Vždyť Ty Pane jsi řekl: „Každý, kdo žádá, obdrží, kdo hledá, najde, tomu kdo tluče, bude otevřeno.“ Pán touží po těch, kteří hledají Boha a důvěřují Mu, že může všechno učinit. {1SM/Vybraná poselství I 328.3}

Toto posvěcení musíme všichni zažít, protože jinak nikdy nezískáme věčný život. Ten je získán spojenectvím s Kristem, totiž spojenectvím, které žádá Satanova síla nemůže zlomit. {Ms68-1898.21}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

Shodně s touto zkušeností zní příkaz Písma: „...s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.“ Filipským 2:12-13. Bůh si nepřeje, abychom se báli, že nesplní svá zaslíbení, že mu dojde trpělivost a že přestane mít s námi soucit. Máme se však obávat, aby se naše vůle nepřestala podřizovat Kristu, aby náš život neovládly zděděné a získané sklony ke zlému. „Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.“ Dávejme si pozor, aby se mezi nás a Ježíše Krista nepostavilo naše já, aby naše vůle nezmařila dílo, které chce Bůh vykonat naším prostřednictvím. Bojme se spoléhat na vlastní sílu, pustit se ruky Ježíše Krista a pokoušet se jít cestou života bez jeho trvalé přítomnosti. {COL/Kristova podobenství 161.1}

Dříve než dosáhneme odpuštění a přijmeme pokoj, musíme poznat sami sebe. Toto poznání nás přivede k pokoře. Farizeus v podobenství si neuvědomoval žádný hřích. Duch svatý na něj nemohl působit. Obrnil své srdce samospravedlností, kterou nepronikly ani ostré a dobře mířené šípy Boží pravdy. Kristus může zachránit pouze člověka, který uznává, že je hříšný. Pán Ježíš o sobě řekl: „Pomazal mne, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu.“ Lukáš 4:18. „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.“ Lukáš 5:31. Musíme dokonale poznat svůj skutečný stav, jinak nepocítíme potřebu Kristovy pomoci. Jestliže nepochopíme, že nám hrozí nebezpečí, nebudeme hledat bezpečný úkryt. Pokud nepocítíme bolest svých ran, nezatoužíme po uzdravení. {COL/Kristova podobenství 158.2}

Kristus tě touží přivést zpátky k Sobě, aby ti mohl dát věčný život a hojnost slávy nepadlého světa. Touží ve vašich srdcích rozlítit božskou naději, abyste díky tomu, že se podílíte na božské přirozenosti, mohli i v tuto pozdní hodinu uniknout zkaženosti, která kvůli chtivosti na světě je. {Lt196-1903.20}

BÍLÉ ROUCHO JE TVÉ

Mojžíš spatřil Boží slávu, když se ukrýval ve skalní rozsedlině. Také my, když se ukryjeme ve Skále, když nás Kristus přikryje probodenou dlaní, uslyšíme, co Pán říká svým služebníkům. Podobně jako Mojžíšovi, i nám se Bůh zjeví jako „plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný a věrný...“, který odpouští viny, přestoupení a hřích“ 2. Mojžíšova 34:6-7. {COL 162.3}

Učinil úplnou oběť, aby mužům a ženám přinesl shovívavost, která obývá Jeho vlastní srdce. Sesílá Svého Svatého Ducha, aby zapůsobil na mysl i srdce, aby naučil lidi milovat své bližní tak, jako je miloval sám Kristus. {RH January 7,1902, Art.A, par.8}

Žádný nástroj vytvořený proti tobě neuspěje a každý jazyk, který povstane proti tobě na soudu, usvědčíš z viny. Toto je dědictví Hospodinových otroků, jejich spravedlnost ode mne, je Hospodinův výrok.

Izaiáš 54:17

KAPITOLA 7

BŮH O TEBE PEČUJE

BŮH O TEBE PEČUJE

*Ač jsem chudý a nuzný, Panovník na mě myslí.
Žalmy 40:18*

Pán pečuje o všechna svá stvoření. Všechna je miluje a nečiní mezi nimi rozdíl, až na to, že nejněžnější soucit má s těmi, kdo nesou nejtěžší životní břemena. Boží děti se musejí potýkat se zkouškami a těžkostmi. Mají však svůj úděl přijímat s radostným duchem. Mají mít stále na mysli, že všechny, které svět zapomíná ocenit, obdaruje sám Bůh svou nejlepší přízní. {MH/Cesta ke zdraví 199.3}

Láska Boží k jeho církvi je nekonečná. Jeho péče o své dědictví je neustálé. On nedopustí, aby na církev přišlo jiné soužení než to, které je nutné pro její přítomné i věčné blaho. On očistí svou církev, jako očistil svůj chrám na počátku a konci své pozemské služby. Vše, co z pokušení a zkoušek na církev dopustí, přichází na Jeho lid proto, aby došel hlubší zbožnosti a větší síly k zvěstování vítězství kříže do všech končin světa. {LDE 153.4}

Bůh se stará o všechno a udržuje vše, co stvořil....Není prolito žádných slz, kterých by si nevšiml. Neexistuje žádný úsměv, kterého by si On nevšimnul.

Kdybychom tomu plně věřili, veškeré zbytečné obavy by byly zaplašeny. Náš život by nebyl tak naplněn zklamáním jako nyní, neboť vše, ať více či méně důležité, by bylo ponecháno v ruce Boha, který není sužován mnohočetností různých starostí ani utápěn v jejich hloubce. Pak bychom se mohli těšit z klidu duše, který byl předtím pro mnohé naprosto cizí věcí. {2MCP 472.1}

Přinášej Bohu své potřeby, své radosti, své starosti, svá přání i své obavy. Tvé břímě Ho neobtěží, ani Ho neunaví.... Naše strasti a dokonce i jen naše zmínka o nich se dotýkají jeho laskavého srdce. {2MCP 480.3}

BŮH O TEBE PEČUJE

Měli bychom pamatovat, že církev, i když slabá a plná nedostatků, je jediným objektem na zemi, kterému Pán věnuje nejvyšší ohleduplnost. Zahrnuje jej nejvyšší péčí a zmocňuje jej Duchem svatým. {LDE 58.3}

Kristus je zdrojem pastýřské starostlivosti, rodičovské lásky a jedinečné milosti soucitného Spasitele. Uděluje svá požehnání v co nejpříjemnější podobě. Nespokojuje se s tím, že je jen oznámí, ale představuje je tak, aby po nich lidé toužili. Podobně mají bohatství slávy nepopsatelného Daru zvěstovat i jeho služebníci. Kristova podivuhodná láska si podmaní srdce i tam, kde by pouhé opakování věroučných výkladů k ničemu nevedlo. „Potěšte, potěšte můj lid, praví váš Bůh.“ „Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesil svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesil jej, neboj se! Řekni judským městům: ‚Hle, váš Bůh!‘“ „Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí.“ Izaiáš 40:1,9,11. Vyprávějte lidem o tom, který je „významnější nad tisíce jiných“ a „přežádoucí skvost“. Píseň písni 5:10,16. Krista nelze popsat slovy. Má o něm svědčit povaha a život. Kristus očekává, že se jeho podoba odrazí v každém jeho učedníkovi. Bůh předurčil každého člověka, aby přijal „podobu jeho Syna“. Římanům 8:29. V každém se má světu zjevovat Kristova trpělivá a shovívavá láska, jeho svatost, tichost, milosrdenství a pravda. {DA/Touha věků 826.3}

Každé duši, která Ho přijme, Kristus prokáže Svou laskavost, něhu a lásku. Touží přimět tě Ho milovat a být mu poslušný, abys mohl být navždy šťastný v Jeho věčném království. Pomůže ti překazit plány ďábla, který se snaží ovládnout tvůj život proto, aby mohl ovládat budování tvého charakteru. Nemůžeš si dovolit nechat nepřítele, aby nad tebou získal moc. {Lt196-1903.19}

BŮH O TEBE PEČUJE

Všichni, kdo se rozhodli sloužit Bohu, se mají odevzdat do jeho péče. Kristus ukázal na nebeské ptactvo a polní květiny, které Bůh stvořil, a vyzval své posluchače, aby se nad nimi zamysleli. Řekl: „Což vy nejste o mnoho cennější?“ Matouš 6:26. Míra pozornosti, kterou Bůh věnuje svému výtvoru, odpovídá jeho postavení mezi ostatním stvořením. Bůh se stará o malého vrabce i o polní květiny či travu na zemi. Liliím dal takovou krásu, že zastihují i slávu krále Šalomouna. Oč více se potom stará o člověka, kterého stvořil ke svému obrazu a ke své slávě! Chce, aby se v jeho dětech odrážela jeho povaha. Stejně jako sluneční paprsky dávají květům rozmanité a jemné odstíny barev, propůjčuje Bůh člověku krásu svého charakteru (povahy). {DA/Touha věků 313.2}

Náš Stvořitel, Král nebes, působí, že semeno klíčí, ve dne i v noci o něj pečuje, dává mu sílu k růstu. Mnohem více se však zajímá a pečuje o své děti. Zatímco zemědělci zasévají semena, aby uchovali náš pozemský život, nebeský Rozséváč rozsévá do srdcí semeno, které přinese užitek pro život věčný. {COL/Kristova podobenství 89.1}

Ruka, jež udržuje světy v prostoru a všechny věci po celém Božím vesmíru v řádném uspořádání a nepřetržité činnosti, jest rukou, která za nás byla přibita na kříž! {Ed 132.1}

*Od věků lidé neslyšeli ani nezaslechli, oko to nevidělo, aby
byl Bůh -- kromě tebe -- který by dělal něco pro toho, kdo
na něj očekává.*

Izaiáš 64:3

KAPITOLA 8

BOŽÍ OCHRANA A VEDENÍ PRO TEBE

BOŽÍ OCHRANA A VEDENÍ PRO TEBE

*Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště,
jeho věrnost je pavézou i štítem.*

Žalmy 91:4

Jestliže odevzdáme svůj život Boží službě, nikdy se neoctneme v situaci, kterou by Bůh nevyřešil. Okolnosti se mohou vyvíjet rozmanitě, a přece na své cestě máme Průvodce. I v sebevětších nesnázích máme spolehlivého Rádce, ve všech bolestech, ztrátách i v osamění je nablízku soucitný Přítel. Neopustí nás, ani když ve své lidské chatrnosti klopýtneme. Dodnes zní jasně jeho výrok: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“ Jan 14:6. „Vysvobodí chudáka, jenž volá o pomoc, poníženého, jenž nemá pomocníka.“ Žalm 72:12. {COL/Kristova podobenství 173.1}

Lidi, kteří se k němu obracejí o pomoc, Ježíš povznáší nad všechna obviňování a osočování. Žádný člověk nebo padlý anděl nemůže ve skutečnosti zpochybnit jejich důvěryhodnost. Kristus je spojuje sám se sebou, se svou lidskou i božskou přirozeností. Stojí vedle toho, který snímá hříchy světa. Jsou obklopeni světlem vycházejícím z Božího trůnu. Krev Ježíše Krista očišťuje „od každého hříchu“. 1. Janův 1:7. „Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!“ Římanům 8:33-34. {MH/Cesta ke zdraví 90.4}

Bůh vysílá nebeské anděly, aby sloužili dědicům spasení. Dnes ještě nevíme, kdo k nim bude patřit, dosud se neukázalo, kdo zvítězí a bude mít podíl na dědictví svatých. Nebeští andělé však procházejí zemi křížem krážem, potěšují zarmoucené, chrání ty, kdo jsou v nebezpečí, a snaží se získat lidská srdce pro Krista. Nikoho neopomenou ani nepřehlédnou. Bůh nedělá mezi lidmi rozdíly, stará se o všechny stejně, všichni jsou jeho stvořením. {DA 639.1/Touha věků 409.3}

BOŽÍ OCHRANA A VEDENÍ PRO TEBE

Ať jsou vaše úzkosti sebevětší a vaše zkoušky sebetěžší, předložte Pánu svůj problém. Povzbudí vás k trpělivosti a vytrvalosti. Ukáže vám způsob, jak se vyprostit z nesnází a těžkostí. Čím slabší a bezmocnější se cítíte, tím silnější budete v jeho síle. Čím těžší je vaše břemeno, tím krásnější bude odpočinutí, když svou zátěž složíte na svého Břemeno- Nosiče. {MH/Cesta ke zdraví 72.1}

Duha zaslíbení, která obklopuje nebeský trůn, je trvalým svědectvím, že „Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“. Jan 3:16. Je pro celý vesmír svědectvím, že Bůh nikdy neopustí své děti v boji se zlem. Je pro nás jistotou síly a ochrany, která nepomine, dokud potrvá sám trůn. {MH/Cesta ke zdraví 94.4}

Chce-li hřích ovládnout vaše nitro a obtížit svědomí, vzhledněte ke Spasiteli. Jeho milost stačí k tomu, aby přemohla hřích. obraťte se s vděčným srdcem, chvějícím se nejistotou, na něho. Chopte se naděje, která se vám nabízí. Kristus čeká, aby vás přijal do své rodiny. Jeho síla pomůže vaší slabosti. Povede vás krok za krokem. Vložte svou ruku do jeho a svěřte se jeho vedení. {MH/Cesta ke zdraví 85.1}

Díky nejnádhernejším činům božské prozřetelnosti budou odstraněny hory problémů a budou smeteny do moře. {CM 119.3}

Našeho Spasitele se lidský žal – ať už je jakýkoli – dotýká. Je naším Břemeno-nosičem. Ty utrápené zve: „Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetížení, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším.“ Každý z nás musí přijít k tomuto vzácnému Spasiteli pro radu. {Lt48-1899.32}

BOŽÍ OCHRANA A VEDENÍ PRO TEBE

Potom teprve se vysvětlí všechny nesnáze celého života. Tam, kde se nám jevil jediné zmatek a zklamání, zmařené úmysly a zvrácené plány, bude zřejmý velký vítězný úmysl, plný božského souladu. Tam nás Ježíš povede podél živé řeky, tekoucí od trůnu Božího, a vysvětlí nám nevyjasněná působení prozřetelnosti, kterými nás na této zemi provedl, aby zdokonalil naši povahu. Všechno, co nás z Boží prozřetelnosti mátló, bude nám v budoucím světě objasněno. Všechno nepochopitelné bude vysvětleno. Tajemství milosti nám bude odhaleno. Tam, kde lidská mysl narážela jen na zmatek a nenaplněná zaslíbení, uvidíme nejdokonalejší soulad. Poznáme, že nekonečná Láska nám dávala zakoušet zkušenosti zdánlivě nejmučivější. Když pochopíme něžnou péči Toho, který působí, aby všechny věci napomáhaly k našemu dobru, budeme se těšit nevýslovnou radostí a plností slávy. {LDE 303.2}

Modlit se tak, jak se modlil ve své hodině potřeby Nehemiáš, je zdrojem na rozkaz křesťana v podmínkách, ve kterých by jiná forma modlitby nemusela být možná. Dělníci v hektických profesích, přeplněných a téměř přesycených zmatkem, mohou Bohu posílat prosbu o boží vedení. Cestovatelé po moři i po souši, když se dostanou do velkého nebezpečí, se tímto způsobem mohou svěřit pod nebeskou ochranu. V časech náhlých těžkostí či ohrožení může srdce poslat své volání o pomoc Tomu, Který se zaručil přijít na pomoc Svým věrným věřícím, kdykoli si Ho oni vyžádají. Za všech okolností, za každých podmínek, může duše zatížená žalem a starostmi, či divoce zachvácená pokušením, najít ujistění, podporu a pomoc v neselhávající lásce a v moci Boha, jenž dodržuje smlouvu. {Pr 47.2}

Vězte, že Hospodin si oddělil věrného.

Hospodin slyší, když k němu volám.

Žalmy 4:4

KAPITOLA 9

SILNÉ SPOJENÍ

SILNÉ SPOJENÍ

Já jsem dobrý pastýř; znám svoje ovce a moje ovce znají mne, jako Otec zná mne a já znám Otce. A svou duši pokládám za ovce.

Jan 10:14-15

Každý člověk je předmětem laskavého zájmu toho, který dal svůj život, aby mohl přivést lidstvo zpátky k Bohu. Pečuje o hříšné a bezmocné lidi, kteří podléhají satanovým klamům a léčkám, tak jako se stará pastýř o ovce svého stáda. {MH/Cesta ke zdraví 162.1}

Nyní je Ježíš v Boží přítomnosti na trůnu vesmíru, stále však s námi cítí. Všechny lidské strasti zasahují jeho láskyplné a soucitné srdce. Svými probodenými rukama žehná v dnešní době svému lidu ve světě ještě hojněji. „Nezahynou na věky a nikdo je z mé ruky nevyrvé.“ Jan 10:28. Člověk, který se odevzdal Kristu, má pro Spasitele větší cenu než celý svět. Vykupitel by byl prošel utrpením na kříži, i kdyby měl zachránit pro své království jen jediného člověka. Nikoho, za koho zemřel, neopustí. A pokud se jeho následovníci nerozhodnou od něho odejít, bude je pevně držet. {DA 480.5/Touha věků 308.2}

Hospodin řekl satanovi: „Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?“ Když satan očerňuje Boží lid a chce jej zničit, Kristus zasáhne. Oni sice zhřešili, ale Kristus vzal jejich vinu na sebe. Vytrhl člověka jako oharek z ohně. Svou lidskou podstatou se spojil s člověkem, i když ve svém božství je jedno s nekonečným Bohem. Tím nabídl hynoucímu lidstvu pomoc a pokáral protivníka. {COL/Kristova podobenství 169.1}

SILNÉ SPOJENÍ

Když Kristus projeví svou slávu v člověku, přiblíží se nebe k lidem natolik, že v každém člověku, který přijal Krista, mohou ostatní pozorovat slávu Boží přítomnosti. Kristova sláva projevovaná v člověku zapůsobí na jiné lidi. Takto získaní lidé chválí a oslavují svého Pána. Jejich vděčnost zrcadlí slávu Tvůrce. {COL/Kristova podobenství 420.2}

Přinášej Bohu své potřeby, své radosti, své starosti, svá přání i své obavy. Tvé břímě Ho neobtíží, ani Ho neunaví.... Naše strasti a dokonce i jen naše zmínka o nich se dotýkají jeho laskavého srdce. Přinášej mu všechno, co znepokojuje tvou mysl. Není nic tak těžké, aby to nemohl unést, neboť Bůh udržuje všechny světy a vládne nad všemi věcmi vesmíru. Nic, co se týká našeho pokoje, není tak malé, aby si toho nevyšiml. Žádná kapitola našeho života není tak temná, aby si ji nemohl přečíst, žádná situace, v níž se octneme, není tak těžká, aby ji nemohl zvládnout. Žádná pohroma, která postihne nejmenší z Jeho dítek, žádná starost, která trápí srdce, žádná projevovaná radost ani žádná upřímná modlitba nesejde ze rtů, aniž by unikla našemu nebeskému Otci, aniž by o ni projevil okamžitý zájem....Mezi Bohem a každým člověkem je tak jasný a plný vztah, jako by nebylo jiného člověka na světě, o kterého by pečoval a za nějž (vy)dal svého milovaného Syna. {2MCP 480.3}

Nyní zjišťujeme, že můžeme dosáhnout až k cimbuří, a že nad žebříkem je Bůh, jenž čeká s otevřenou náručí na každou duši, která přijde do věčného království našeho Boha. Chvalte Jeho svaté jméno! Vy, obyvatelé země, chvalte Ho! A proč? Protože skrze Ježíše Krista – jehož dlouhá lidská paže objímá rasu, a zároveň Jeho božská paže uchopuje trůn Všemocného – je ta propast přemostěna Jeho vlastním tělem, a tato částička vesmíru, jež byla od nebeského kontinentu oddělena hříchem, čímž se stala ostrovem, je znovu začleněna a to díky Kristovi, který onu propast přemostil – Kristus ji přemostil! Je-li duše v nebezpečí, Bůh je okamžitě připraven této duši pomoci. Všichni nebeští andělé budou sesláni, aby této duši pomohli. {CTr 86.6}

SILNÉ SPOJENÍ

Žijte ve spojení s živým Kristem, a On vás bude pevně držet rukou, která vás nikdy nepustí. Vězte, a věřte lásce, kterou pro nás Bůh má, a jste v bezpečí. Ta láska je pro klam a útoky Satana nedobytnou pevností. “Hospodinovo jméno je pevnou věží, spravedlivý do ní poběží a bude v bezpečí.” Příklad 18:10. {Pr 302.1}

Jakmile se Kristus po Svém křtu na břehu Jordánu sklonil, jako holubice z leštěného zlata se na Něj sneslo jasné světlo, svítilo nad Ním, a z nebes byl slyšet hlas, který říkal: „Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.“ Pročítáme si tato slova, ale nevnímáme jejich důležitost. Zdá se, že nechápeme, jakou pro nás mají cenu. Prohlašují, že jsi v přízeň pojat v Milovaném. Kristus svou dlouhou lidskou paží objímá padlou rasu, zatímco svou božskou paží uchopuje trůn Všemocného, čímž spojuje zemi s nebesy, a padlé, smrtelné lidské bytosti s Nekonečným Bohem. A tato země, která se odloučila s nebem, je s nebem opětovně spojena. Skrze Ježíše Krista je komunikace s nebem otevřená, a tak je lidská rasa, ač padlá, přivedena zpět do Boží přízně. Zde se Ježíš dostal do divočiny pokušení, a postihla Ho zkouška stokrát úpornější, než ta, která svedla Adama a Evu v zahradě Edenu. {CTr 211.2}

Kristus řekl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“ Jan 14:23. Budeme-li mít živé spojení se zdrojem všudržující moci, dostaneme se pod vliv silnější a dokonalejší vůle. Náš život ovládne Pán Ježíš. Přestaneme žít sobeckým životem, protože v nás bude žít Kristus. Jeho povaha se přenesla na nás. Tak přineseme plody Ducha svatého — „úrodu třicetinasobnou i šedesátinasobnou i stonásobnou“ Marek 4:20. {COL/Kristova podobnosti 61.3}

SILNÉ SPOJENÍ

Zákony, které dostali Izraelci, vypovídají o Kristově vztahu k jeho lidu. Když se Žid pro chudobu musel vzdát svého dědictví a prodat se do otroctví, bylo povinností jeho nejbližšího příbuzného, aby ho i s dědictvím vykoupil (3. Mojžíšova 25:25; 3. Mojžíšova 25:47-49; Rút 2:20). Naše vykoupení i vykoupení dědictví, o které nás připravil hřích, připadlo na toho, kdo je nám „nejbližší“. A Kristus se stal naším nejbližším proto, aby nás mohl vykoupit. Spasitel je nám blíže než otec, matka, bratr, přítel nebo milý. Říká: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj... Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život.“ (Izaiáš 43:1,4) Kristus miluje nebeské bytosti, které obklopují jeho trůn. Jak si však můžeme vysvětlit lásku, kterou miluje nás? Nejsme schopni ji pochopit, ale můžeme ji poznat z vlastní zkušenosti. Pokud jsme přijali Krista za svého nejbližšího, měli bychom s láskou přistupovat i k jeho bratrům a sestrám. Měli bychom ochotně plnit povinnosti, které vyplývají z našeho vztahu k Bohu. Jako členové Boží rodiny bychom měli ctít svého Otce i ostatní duchovní příbuzné. {DA 327.4/Touha věků 207.4-5}

Učme proto svá srdce a ústa velebit Boha za jeho nekonečnou lásku. Učme se důvěřovat a mít naději a těšme se ve světle, které září z golgotského kříže. Nikdy bychom neměli zapomínat, že jsme dětmi nebeského Krále, syny a dcerami Pána zástupů. Naší předností je, že můžeme klidně spočinout v Bohu. {MH/Cesta ke zdraví 253.1}

Ach, kdybychom jen věděli a dokázali pochopit, čím pro nás Ježíš je, jaké množství zbytečných obav by bylo navždy odstraněno! Nevíra by byla smetena pryč. Pán Ježíš by nám pak mohl odhalit hodnotu lidské duše. Každý hlas by byl potom vyslyšen tak, jako byl vyslyšen hlas Janův, „A my jsme uvěřili a poznali lásku, kterou Bůh má k nám.“ 1J 4:16 {ST November 23, 1891, par.11}

SILNÉ SPOJENÍ

Přemýšlejme o úžasném Bohu. Svůj život spojme neviditelnými pouty s životem Pána Ježíše. Stvořitel světla chce ozářit i naše srdce. Přeje si, abychom ve tváři Ježíše Krista spatřili odlesk Boží slávy. Duch svatý nám zjeví Boží pravdy a vstoupí je do našich srdcí jako živou sílu. Kristus nás povede až na práh Věčnosti. Pak budeme moci spatřit slávu za oponou a budeme schopni lidem přiblížit dokonalost Toho, který stále žije, aby se za nás přimlouval. {COL/Kristova podobenství 149.3}

Kristus se se Svými lidmi ztotožňuje. Jako jejich zástupce a ručitel je reprezentován Svým postavením se po jejich boku u oltáře, a tak jsou jejich modlitby, stoupající k Otci v Jeho jménu, proscené vůní Jeho zásluh. Modlitby svatých násobí hlas Jeho přimluvy, a On dává těmto modlitbám svoji Vlastní účinnost. {Ms8-1892.5}

*... a nikdo je nevytrhne z mé ruky. Můj Otec, který mi je dal,
je větší nade všechny a nikdo je nemůže vytrhnout z ruky
mého Otce.
Jan 10:28-29*

KAPITOLA 10

BOŽÍ NĚHA PRO TEBE

BOŽÍ NĚHA PRO TEBE

*Jako ptáci poletují, tak bude Hospodin zástupů Jeruzalému
štítem; zaštití a vysvobodí, projde a vyproští.*

Izaiáš 31:5

Spasitel se zájmem sleduje lidi, které vykoupil svou krví. Opravňuje ho k tomu jeho láska. Dívá se na ně s nevýslovnou touhou. {MH/Cesta ke zdraví 44.2}

Žádný člověk není tak citlivý a nemá tak čistou přirozenost, jako náš Spasitel. A jakou trpělivost On k nám projevil. Rok co rok snáší naši slabost a nevědomost, nevděčnost, poblouzení a vrtošivost. Přes všecko naše poblouzení, tvrdost srdce a zanedbávání jeho svatého Slova, Jeho ruka je stále ještě k nám vztažena. On nás vyzývá, abychom se „milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás.“ Jan 13:34 {GW 496.4}

Ježíš praví ke každému poutníku: „Dej mi synu můj srdce své.“ Přísl. 23:26. „Navraťte se synové vzpurní a uzdravím odvrácení vaše.“ Jer. 3:22. Mládež nemůže být opravdově šťastná bez lásky Kristovy, který s něžnou účastí očekává vyznání zbloudilého, aby mohl přijmout i jeho lítost. Touží po projevu vděčnosti tak jako matka očekává uznání v úsměvu svého milovaného dítěte. Hospodin nás učí nazývat ho Otcem; tím chce, abychom pochopili jak opravdově a vroucně nás volá Jeho srdce v našich trampotách a pokušeních. „Jakož se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kteří se Ho bojí.“ Žalm 103:13. Spíše se matka zapomene nad svým nemluvnátkem, než Bůh nad námi. {GW 209.2}

BOŽÍ NĚHA PRO TEBE

Podobenství marnotratného syna i ztracené stříbrné mince poskytují stejné poučení. Každá duše, zvláště ta, ohrožená pokušením, způsobuje Kristovu srdci bolest, a volá tím po Jeho nejněžnějším soucitu a nezapálenější práci. Ježíš se raduje z jednoho kajícího se hříšníka víc, než z devětadevadesáti těch, co pokání nepotřebují. {2TT 247.1}

Spasitel se sklání nad člověkem, kterého vykoupil svou krví, a něžně a se soucitem mu říká: „Chceš být zdrav?“ Ježíš vás vyzývá, abyste vstali a byli zdraví a měli pokoj. Nečekejte, až pocítíte, že jste uzdraveni. Věřte ve Spasitelovo slovo. Odevzdejte Kristu svou vůli. Chtějte mu sloužit, a budete-li jednat podle jeho slova, nabudete síly. Ať máte jakýkoli zlovyk, ať podléháte jakékoli vášni, která si vás dlouhým holdováním podmanila, Kristus je schopen vás vysvobodit. On to chce pro vás udělat. Chce dát život těm, kdo jsou „mrtví pro své viny a hříchy“. Efezským 2:1. Vysvobodí zajatce spoutaného slabostí, neštěstím a okovy hříchu. {MH/Cesta ke zdraví 84.4}

Budeš-li jen moci vzbudit ve sklíčených spasitelnou víru plnou naděje, nepokoj a sklíčenost vystřídá spokojenost a dobrá nálada. Potom může dojít k úžasným změnám v jejich tělesném stavu. Kristus uzdraví tělo i ducha a tito lidé, uvědomující si Jeho soucit a lásku, spočinou v Něm. On je jasnou a jitrní hvězdou, která září uprostřed mravní temnoty tohoto hříšného, zkaženého světa. On je světlem světa, a každý, kdo mu dá své srdce, nalezne pokoj, klid a radost. {2MCP 804.2}

Lidská srdce potřebují Kristův něžný soucit – lásku k lidským bytostem, které pro Krista znamenaly tak moc, že za ně dal vlastní život, aby je zachránil před zkázou. Jsou vzácné, dokonce víc, než všechno zlato, které se dá přinést do pokladnice. {Ms34-1894.12}

BOŽÍ NĚHA PRO TEBE

Ten, který vzal na sebe lidskou podobu, soucítí s utrpením lidstva. Kristus nejenže zná každého člověka, jeho zvláštní potřeby a zkoušky, ale zná také všechny situace, které nás dráždí nebo rozčilují a uvádějí do rozpaků. Jeho ruka se laskavě a něžně vztahuje ke každému trpícímu dítěti. Těm, kteří trpí nejvíce, se dostává nejvíce z jeho lásky a soucitu. Kristus cítí s našimi slabostmi. Touží po tom, abychom své zmatky a problémy složili k jeho nohám a nechali je tam. {MH/Cesta ke zdraví 249.3}

Řekněte trpícím o soucitném Spasiteli. ... On se soucitěm shlíží na ty, kteří pokládají svůj případ za beznadějný. Když je duše člověka naplněna obavami a úzkostí, mysl nechápe a nevidí něžné slitování Kristovo. Naše sanatoria se mají stát ústavy, které přinášejí pokoj a odpočívání ustaraným a znepokojeným lidským myslím. {2MCP 804.1}

Kristus se těší, když ten zdánlivě beznadějný materiál - totiž ty, které satan poničil a skrze něž pracoval - učiní předmětem své milosti. ... Své dítky činí svými nástroji při uskutečňování tohoto díla a v jeho úspěchu, ba i v tomto životě nacházejí vzácnou odměnu. {ChS 269.6}

Skrze kříž se učíme, že nás náš Nebeský Otec miluje nekonečnou a věčnou láskou, a přitahuje nás k sobě víc, než když má nějaká matka toužebný soucit k rozmarnému dítěti. {RH April 29, 1902, Art. A, par. 14}

Cožpak může žena zapomenout na své miminko a nesmilovat se nad synem svého lůna? I když ony mohou zapomenout, já však na tebe nezapomenu.

Izaiáš 49:15

KAPITOLA 11

BŮH CHCE, ABYS S NÍM MLUVIL/A

BŮH CHCE, ABYS S NÍM MLUVIL/A

*Nebot' každý, kdo žádá, dostává, a kdo hledá,
nalézá a tomu, kdo tuče, bude otevřeno.*

Matouš 7:8

Bůh slyší každou upřímnou modlitbu – Bible nám ukazuje Boha na vysokém a svatém místě, ne ve stavu pasivity, ne tichého a o samotě, avšak obklopeného desetitisíci desetitisíců a tisíci tisíci svatých bytostí, připravených vykonat Jeho vůli. Za pomoci nám nezřejmých prostředků (kanálů) je Bůh schopen aktivně komunikovat s každou částí Svého panství. Je to však v tomto zrníčku světa, v duších, za jejichž záchranu dal Svého jediného Syna, kam soustředí zájem Svůj i celých nebes. Bůh se shýbá z trůnu, aby uslyšel pláč utlačovaných. Na každou upřímnou modlitbu odpovídá: „Tady jsem.“ Povznáší sklíčené a utiskované. Při každém našem trápení je soužen i On. Při každém pokušení i zkoušce je poblíž anděl Jeho přítomnosti, který vysvobozuje. {Pr 35.1}

Upřímnou modlitbou jsme spojováni s myslí Nekonečného. Možná při tom nemáme žádný pořádný důkaz, že se k nám z trůnu soucitně a s láskou sklání tvář našeho Vykupitele, ale je to přesně tak. Možná nemusíme fyzicky cítit Jeho dotek, avšak Jeho ruka se nás láskyplně s něhou a slitováním dotýká. {Pr 37}

I když se možná cítíš nehodný, neobávej se svěřit svou záležitost Bohu. Obětoval se v Kristu za hřích světa, a tím převzal případ každého člověka. „On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás všecky jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ Římanům 8:32. Nesplní tedy daný slib, aby nás povzbudil a posílil? {COL/Kristova podobenství 174.2}

BŮH CHCE, ABYS S NÍM MLUVIL/A

Utěšitel přichází s Odpovědí na Modlitbu víry – kdykoli a kdekoli, v každém smutku a utrpení, když se východisko jeví černě, a budoucnost zmateně, a my se cítíme bezmocní a osamocení, bude nám seslán Utěšitel jako odpověď na modlitbu víry. Okolnosti nás mohou oddělit od všech pozemských přátel, ale žádná okolnost ani vzdálenost nás nedokáže oddělit od toho našeho nebeského Utěšitele. Kdekoli jsme, kamkoli jdeme, vždy je po naší pravici, aby nás podpořil, podržel, povznesl a potěšil. {Pr 62.4}

Bůh má nebe plné požehnání, jež chce věnovat těm, kteří upřímně hledají pomoc, jíž může dát jenom Pán. {Pr 48.2}

Božím plánem je, nám v odpovědi na modlitbu víry poskytnout to, co by nám nedopřál, kdybychom o to nepožádali. {Pr 47.3}

Kdo jste utiskovaní a cítíte, že se s vámi jedná nespravedlivě, volejte k Bohu. Odvráťte se od těch, kteří mají srdce tvrdá jako ocel, a předneste své žádosti Stvořiteli. Nepošle od sebe s nepořízenou nikoho, kdo se k němu přiblíží s pokorou v srdci. Ani jediná upřímná modlitba nevyzní naprázdno. Bůh slyší kromě nebeských chvalozpěvů také volání nejslabšího člověka. Přání svého srdce mu oznamujeme v soukromí, slova modliteb šeptáme i v chůzi na cestě, a přece naše slova přicházejí až k trůnu Vládce vesmíru. Nikdo je nemusí slyšet, a přece nezaniknou v tichu ani nezmizí v neustálém víru života kolem nás. Touhu člověka neumlčí nic, stoupá nad hřmot ulic, nad zmatek davů, až do nebes. Mluvíme k Bohu, a on naši modlitbu slyší. {COL/Kristova podobenství 174.1}

Otec slyší všechny modlitby Svých kajících se dětí. Hlas proseb ze Země se spojuje s hlasem našeho Přímluvce, který nás na nebesích obhajuje, a jehož hlas Otec vždycky slyší. {HP 79.4}

BŮH CHCE, ABYS S NÍM MLUVIL/A

Každá upřímná prosba o milost a sílu bude vyslyšena... Požádej Boha, aby pro tebe udělal to, co pro sebe sám/sama udělat nemůžeš. Řekni Ježíšovi všechno. Vylož Mu tajemství svého srdce, neboť Jeho oko pátrá po nejniternějších zákoutích duše, a On sám čte ve tvých myšlenkách jako v otevřené knize. Pokud jsi požádal/a o věci nutné pro dobro tvé duše, věř, že je dostaneš, a budeš je mít. Přijmi Jeho dary celým svým srdcem – vždyť proto Ježíš zemřel, abys mohl/a vzácné nebeské věci vlastnit, a nakonec i najít domov s nebeskými anděly v království Božím. {Pr 100.1}

Bůh slyší Ježíšovo přimlouvání smíchané s našimi modlitbami – Kristus se zaručil, že bude naším zástupcem a jistinou, a neopomíjí nikoho. Existuje nevyčerpatelná zásoba dokonalé poslušnosti, která roste z Jeho poslušnosti. V nebi jsou jeho zásluhy, sebezapření a sebeobětování ceněny jako kadidlo přidané k modlitbám Jeho lidu. Jak stoupají hříšnickovy upřímné a pokorné modlitby k Božimu trůnu, Kristus k nim přimíchává zásluhy dokonalé poslušnosti Jeho vlastního života. Naše modlitby jsou tímto kadidlem provoněny. Kristus se zaručil za nás přimlouvat, a Otec Svého syna vždycky slyší. {Pr 36.3}

Pokud si najdeš hlas a čas se modlit, Bůh si najde čas a hlas tvé modlitby vyslyšet. {Pr 100.2}

Bůh slyší modlitby všech, kteří Jej v pravdě hledají. On ti sílu, kterou my všichni potřebujeme, má. On plní srdce láskou, radostí a mírem, a svatostí. {Pr 34.3}

Bůh chce, abychom byli šťastní. Touží nám dát na rty novou píseň, přímou chválu našeho Boha. Chce, abychom věřili, že nám odpouští naše hříchy, a odnímá naše nepravosti. Chce, abychom pro něj měli v srdci melodii. {BEcho September 24,1900, par.2}

BŮH CHCE, ABYS S NÍM MLUVIL/A

Právě když se ocitáme v těžkostech, zjevuje Bůh svou moc a moudrost jako odpověď na pokornou modlitbu. Mějte v něho důvěru jako v Boha, který slyší modlitby a který je vyslychá. Zjeví se vám jako ten, kdo může pomoci v každé nesnázi. Ten, který stvořil člověka a dal mu obdivuhodné tělesné, duševní a duchovní schopnosti, nezapomene na nic, co je nutné k zachování života, který dal. Ten, který nám dává své slovo, jež nás posiluje jako listí ze stromu života, nám nezatají, jak opatřit pokrm pro jeho potřebné děti. {MH/Cesta ke zdraví 199.4}

Náš Pán dohlíží na své ovce a beránky dnem i nocí, a není to vůle našeho nebeského Otce, aby ani jediná nebo jediný z těchto maličkých zahynul. Tato práce byla uložena Petrovi, pas mé beránky, pas mé ovce. Veliká je láska našeho nebeského Otce ke každé duši, za kterou Kristus zemřel. V podobenství byl ten, který se ptal, byl na chvíli odmítnut, posléze však dostal tolik, kolik potřeboval. Pán však řekl: „Žádejte, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete.“ Nemusíte se obávat, že voláte nevhod. Jeho oči nikdy nedřímají ani nespí. Vždycky slyší modlitbu pokorného prosebníka, jimž zaručuje Svě požehnání. Nikdy neodepře požehnání těm, kteří Ho hledají celým svým srdcem. {Ms59-1900.19}

Bude ke mně volat a já mu odpovím,

Žalmy 91:15

Amen, amen, pravím vám: Jestliže o něco požádáte Otce v mém jménu, dá vám to.

Jan 16:23

KAPITOLA 12

BŮH TĚ NIKDY NENECHÁ SAMOTNÉHO/SAMOTNOU

BŮH TĚ NIKDY NENECHÁ SAMOTNÉHO/SAMOTNOU

*Hospodin půjde před tebou, on bude s tebou, nenechá tě
klesnout a neopustí tě. Neboj se a neděs.*

Deuteronomium 31:8

Kristus nikdy neopustí člověka, za kterého zemřel. Člověk může opustit Krista a podlehnout pokušení, avšak Kristus se nikdy neodvrátí od hříšníka, kterého vykoupil svým životem. Kdybychom měli schopnost duchovně vidět, mohli bychom nahlédnout do lidských srdcí a poznali bychom, že někteří lidé jsou sklíčení svými problémy, naplněni zármutkem, zdeptáni těžkostmi a ztratili odvahu žít dál. Viděli bychom také anděly, jak spěchají na pomoc pokoušeným lidem, kteří stojí jakoby na pokraji propasti. Mocnosti zla na ně útočí, ale Boží andělé je chrání a vedou je do bezpečí. Tyto dva tábory spolu bojují tak skutečně jako armády zde na zemi. V tomto zápase jde o náš věčný život. {MB 118.4/Myšlenky o naději 69.6}

Nikdy si nemyslete, že Kristus je daleko. Je vždycky nablízku. Obklopuje vás svou laskavou přítomností. Hledejte ho jako toho, kdo si přeje, abyste ho našli. Přeje si, abyste se nejen dotkli jeho roucha, ale abyste s ním žili ve stálém spojení. {MH/Cesta ke zdraví 85.2}

Pán, který přebývá v nebeské svatyni, soudí spravedlivě. Ve svém lidu, zápasícím v hříšném světě s pokušením, nachází větší zálibení než v zástupech andělů kolem svého trůnu. {COL/Kristova podobenství 176.1}

Nikdy nejsi sám/sama. Nikdy se nemůžeš nacházet na místě, kde by o tebe nikdo nejevil zájem. Náš nebeský Otec (vy)dal Svého Syna, aby za tebe zemřel. Golgotský kříž dosvědčil, že se hluboce zajímá o tvé blaho, neboť tebe Syn Boží vykoupil, a ty jsi také předmětem mnoha modliteb. {TDG 184.3}

BŮH TĚ NIKDY NENECHÁ SAMOTNÉHO/SAMOTNOU

Každý, kdo se rozhodne pro Kristovo království lásky, spravedlnosti a pokoje a všechno mu podřídí, je spojen s nebesy. Patří mu všechna požehnání, která v tomto životě potřebuje. V knize Boží prozřetelnosti má každý z nás svoji stránku. Je na ní podrobný záznam našeho života, dokonce i vlasy na hlavě máme sečteny. Bůh má své děti stále na paměti. {DA 313.3/Touha věků 197.3}

Boží velikost je nám nepochopitelná. „Trůn Hospodinův v nebi jest“; avšak skrze svého Ducha je Bůh všude přítomen. Vše dopodrobna zná a má i osobní zájem o všechna díla Své paže. {Ed 132.2}

Ach, kéž si všichni uvědomíme, jak blízko je nebe zemi! I když to pozemské děti neví, stejně mají za společníky anděly světla, neboť nebeští poslové jsou vysláni, aby sloužili těm, kteří mají být dědici spásy. Každou žijící duši vede tichý svědek, který se ho snaží získat a táhnout ke Kristovi. Andělé nikdy nenechávají pokoušeného napospas protivníkovi, který by duše lidí zničil, kdyby mu to bylo dovoleno. Dokud existuje naděje, dokud nevzdorují Duchu Svatému k věčnému zatracení, tak jsou lidé vedeni nebeskou inteligencí. {Pr 255.3}

Ach, kéž všichni mohou spatřit vzácného Spasitele takového, jaký je – jako Spasitele. Nechť Jeho ruka odhrne závoj zatemňující Jeho slávu našim očím. Ta Ho ukazuje na Jeho vznešeném a svatém místě. Co vidíme? Našeho Spasitele, ne potichu a pasivního. Je obklopen nebeskou inteligencí, cherubíny, serafíny, desettisíckrát deseti tisíci anděly. Pro všechny tyto nebeské bytosti je nejdůležitější jedna věc, o kterou se intenzivně zajímají – Jeho církve ve světě korupce... Pracují pro Krista z Jeho pověření, aby spasili úplně všechny ty, kteří se na Něj spoléhají a věří v Něho. {Pr 255.4}

BŮH TĚ NIKDY NENECHÁ SAMOTNÉHO/SAMOTNOU

Přátele mohou rozdělit okolnosti. Mezi nás a naše přátele mohou vstoupit neklidné vody širého moře. Od našeho Spasitele nás však nemohou oddělit žádné okolnosti ani žádná vzdálenost. Ať jsme kdekoli, všude je po naší pravici, aby nás podporoval, udržoval, zachovával a těšil. Kristova láska k jeho vykoupeným je větší než láska, kterou chová matka k svému dítěti. Je naší výsadou spočinout v jeho lásce a říci: „Věřím v Krista, neboť dal za mne svůj život.“ Láska člověka se může měnit. Kristova láska se však nikdy nemění. Voláme-li k němu o pomoc, vztahuje ruku k záchraně. {MH/Cesta ke zdraví 72.2-3}

Přepadnou-li vás pokušení ve chvíli, kdy se zdá, že se utopíte v starostech, zmatcích a temnotě, vzhledněte tam, kde jste naposled viděli světlo. Zklidněte se v Kristově lásce a odpočiňte si v jeho ochraně a péči. Když hřích bojuje o nadvládu v srdci, když pocit viny tíží duši a obtěžkává svědomí, když nevíra zatemňuje mysl, pamatujte, že Kristova milost stačí k tomu, aby zvítězila nad hříchem a zahnala tmu. Navážeme-li spojení se Spasitelem, vstupujeme do oblasti pokoje. {MH/Cesta ke zdraví 250.1}

Přístup jako malé dítě k Bohu, v pokorné prosbě se odevzdej u Jeho nohou; vždyť nemusíme stoupat k nebesům, abychom Ježíše přivedli, ani do země, abychom ho vynesli, neboť On, je vždy v naší blízkosti. Řekl: „Aj, stojím u dveří, a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj, a otevřel dvéře, vejdu k němu, a budu s ním večeřeti, a On se mnou.“ (Zj 3:20) Dovolíme-li mu, jak ochotně přijme Kristus místo v chrámu duše. Je nám představen jako Ten, který čeká a klepe na dveře srdce. Proč tedy nevstoupí? Protože láska k hříchu zavřela dveře srdce. Jakmile však dáme svůj souhlas k odmítnutí hříchu, k přiznání naší viny, pak se odstraní přehrada mezi duší a Spasitelem. {1SM/Vybraná poselství I 325.3}

BŮH TĚ NIKDY NENECHÁ SAMOTNÉHO/SAMOTNOU

Toto odevzdání musí být bezvýhradné. Každý slabý, pochybující a zápasící člověk, který se plně poddá Bohu, vstoupí do bezprostředního vztahu se silami, které mu umožní dosáhnout vítězství. Bude blíž nebi a v každé zkoušce a tísní získá podporu a pomoc milosrdných andělů. {AA 299.1/Poslové naděje a lásky 172.3}

„Toto praví ten, který pevně drží těch sedm hvězd ve své pravici, který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svícňů.“ Tato slova nás ujišťují o Kristově stálé přítomnosti v Jeho církvi. Ti, kteří jsou spojeni v lásce, v Něm najdou všudypřítomného Přítele. Ačkoli jsou v zájmu Krista v nejhlubší chudobě a pokoře, nikdy nejsou sami, nikdy bez Jeho soucitu a lásky. Světlo Jeho přítomnosti svítí na všechny, kteří jsou v Něm sjednoceni, a na oplátku mají oni toto světlo šířit do světa. {Ms121-1899.47}

*Proč říkáš, Jákože, proč povídáš, Izraeli: Má cesta je před
Hospodínem ukryta a mé právo mému Bohu uniká? Což to
nevíš? Cožpak jsi neslyšel, že věčný Bůh, Hospodin, stvořitel
končin země, neochabne ani se neunaví? Jeho rozumnost je
nevyzpytatelná.*

*Unavenému dává sílu a bezmocného zahrnuje
zdatností. Chlapci ochabnou a unaví se a mládenci
vyčerpáním padají, ale ti, kdo očekávají na Hospodina,
nabývají nové síly, vznášejí se na křídlech jako orli; běží, a
neunaví se, chodí, a neochabnou.*

Izaiáš 40:27-31

KAPITOLA 13

BŮH JE S TEBOU V KAŽDÉ
ZKOUŠCE

BŮH JE S TEBOU V KAŽDÉ ZKOUŠCE

*Když půjdeš přes vody, budu s tebou, a přes řeku, nezalijí tě.
Když půjdeš ohněm, nespálíš se a plamen tě neožehne.*

Izaiáš 43:2

Ježíš Kristus si ze všeho nejvíce přeje, aby lidstvo vysvobodil z nadvlády satana. Ale dříve, než nás vysvobodí z vnější satanovy tyranie, musí zlomit jeho moc uvnitř nás. Pán dopouští, abychom procházeli zkouškami, aby nás očistil od světského smýšlení, od sobectví a zbavil naši povahu hrubých, nekřesťanských rysů. Dopouští, abychom procházeli hlubinami soužení a v nich důkladněji poznávali Otce a Ježíše Krista, kterého poslal, abychom v srdci opravdově zatoužili po očištění od hříchu. Tak můžeme vyjít ze zkoušky čistší, dokonalejší a šťastnější. Často vstupujeme do pece soužení naplnění sobectvím. Když pak trpělivě projdeme zkouškou, budeme vyzářovat Boží povahu. Jakmile utrpení splní tento cíl, Bůh „dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo“ Žalm 37:6. {COL/Kristova podobenství 174.3}

Bůh se ve své velké lásce v nás snaží rozvinout vzácné ctnosti svého Ducha. Dopouští, abychom se střetávali s překážkami, pronásledováním a útrapami, ne jako s kletbou, ale jako s největším požehnáním našeho života. Každé pokušení, kterému jsme odolali, každá zkouška statečně překonaná nám dává novou zkušenost, a posouvá nás vpřed v naší práci na budování charakteru. Duše, která díky božské síle odolává pokušení, odhaluje světu i nebeskému vesmíru účinek Kristovy milosti. {CM 67.2}

Neexistuje žádné znamení, že by nás Ježíš přestal milovat kvůli tomu, že my máme obavy a že nás něco odrazuje. Soužení nás postihuje z prozřetelnosti Boha, abychom mohli pochopit, že je Kristus naším pomocníkem, a že je v Něm láska a útěcha. {ST May 7,1896, par.1}

BŮH JE S TEBOU V KAŽDÉ ZKOUŠCE

Bůh stále zkouší svůj lid v tavicí peci soužení. V žáru tavicí pece se struska odděluje od pravého zlata křesťanství. Ježíš zkoušce přihlíží. Ví, co je zapotřebí k vyčištění vzácného kovu, aby odrážel paprsky jeho lásky. Přísné zkoušky ukládá Bůh svým služebníkům. Ví, že někteří jsou silní a že by této síly bylo možno užít k rozvoji jeho díla. Takové podrobuje zkoušce. Svou prozřetelností vytváří takové situace, v nichž zkouší jejich povahu a odhaluje jejich vady a slabiny, o nichž sami neměli ani tušení. Dává jim příležitost, aby napravili tyto chyby a pak mu mohli sloužit. Ukazuje jim jejich vlastní slabosti a učí je, aby se opřeli o něho, neboť on je jejich jediná pomoc a ochrana. Tím je jeho úmysl splněn. Vychoval je, vycvičil a připravil ke splnění velkého úkolu, pro nějž byli vybaveni silou. Až je pak Bůh zavolá, budou připraveni a andělé nebesťí spojí se s nimi v práci na dokončení díla na zemi. {PP 129.3/Patriarchové a proroci 86.4}

Soužení, kříž, pokušení, protivenství a nejrůznější zkoušky jsou Božími nástroji k našemu přečištění, posvěcení a připravení pro nebeské království. {LDE 154.1}

Zkoušky Božího lidu mohou být dlouhé a kruté, ale Pán na ně nikdy nezapomíná. Ti, kteří věří v pravdu, a jsou poslušni přikázání, najdou v Kristu útočiště. Pocítí efekt Jeho ochrany vřdymilující péčí, a to tak dlouho, dokud budou zaujímat své místo po bohu Boha s jeho zákony, které v Jeho království vždycky platily, a budou taky vždycky platit. {CTr 56.7}

BŮH JE S TEBOU V KAŽDÉ ZKOUŠCE

Když si měl David vybrat trest za svůj hřích, řekl: „Kéž padneme do Hospodinovy ruky, neboť jeho slitování je velké. Jenom ať nepadnu do ruky člověka.“ Cítil, že Bůh zná boj a trápení duše. Když je lidem umožněno poznat záblesk Božího charakteru (povahy), nespátřují v Něm bezcitného a mstivého ducha ztělesněného lidskými prostředníky, avšak vidí, že toto utrpení a zkouška jsou Božími prostředky k výuce Jeho dětí, a tím, že je takto učí, ony zase vzdají hold Jeho milosrdenství... Jak jsou odvracející se skomírající duše vedeny k řece Boží lásky, vykřiknou: „Kdyby mě vyzkoušel, vyjdu jako zlato.“ Z trpících duší se tak stávají duše trpělivé, důvěřivé a v Bohu vítězné v nepříznivých podmínkách. {CTr 152.4}

Je dopouštěno, aby vybraný Boží lid postihla zkouška. Řekne se například: „Bůh zkoušel Abrahama,“ „Bůh zkoušel děti Izraele.“ Tohle znamená, že Bůh dal svolení Satanovi, aby je pokoušel, aby pak jejich víra v době soudu mohla být nalezena k poctě a slávě, až bude každá osoba souzena na základě skutků vykonaných v těle. Bůh zná každé srdce, každý motiv, každou myšlenku v srdci, ale On dovoluje Satanovi zkoušet, pokoušet a testovat Jeho věřící proto, aby mohla být jejich víra a důvěra v Boha odhalena. {CTr 186.3}

Ten, který vládne na nebesích, je náš Spasitel. Posuzuje každou zkoušku, bdí nad ohnivou pecí, jež musí prozkoušet každou duši. Když jsou pevnosti králů dobyty, když šípy hněvu prorazí srdce nepřátel Boha, Jeho lidé budou v Jeho rukou v bezpečí. {Pr 303.2}

Zkušenost získaná v ohnivé peci a soužení mají větší cenu, než všechny nesnáze a bolestné zkušenosti, které nás to stálo. {Pr 109.3}

BŮH JE S TEBOU V KAŽDÉ ZKOUŠCE

„Immanuel, Bůh s námi.“ [Matouš 1:23] Toto je pro nás vším. Jak široký základ to položilo pro naši víru. Jakou nadějí, velikou díky nesmrtelnosti, to dává duši věřícího! Bůh s námi v Ježíši Kristu nás doprovází na každém kroku na cestě do nebe. Duch Svätý jako utěšitel, jako průvodce v našich zmatcích, který tiší náš zármutek, chrání nás v pokušení. „Ó hlubino bohatství a moudrosti i poznání Božího!“ [Římanům 11:33] {Lt31-1892.28}

Když byl Kristus na Zemi, lidé se u Něj shromažďovali, a Jeho přítomnost je uklidňovala. Po Svém nanebevstoupení splnil Svůj slib. Seslal Utěšitele, aby byl s každým věřícím poslušným dítětem, ať už by bylo kdekoli. Měli bychom být těmi nejšťastnějšími lidmi na světě, protože On je pro nás vším. Řekl nám, že bude naším rádcem, průvodcem, silou, podporou a něžným soucítícím přítelem. On je vším, co potřebujeme, první, poslední, a nejlepší ve všem. Chceme Ho chválit ráno, v poledne a v noci, a vždy mít při tom dveře k našim srdcím otevřené, a zvat Ježíše, aby přišel a zůstal s námi. „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“ [Jan 14:23] {Ms27-1891.6}

*Posadí se jako zlatník a čistič stříbra, pročistí syny Léviho,
přečistí je jako zlato a stříbro a budou Hospodinu přinášet
spravedlivé přídavné oběti*

Malachiáš 3:3

KAPITOLA 14

BŮH K TOBĚ POSÍLÁ SVÉ ANDĚLY

BŮH K TOBĚ POSÍLÁ SVÉ ANDĚLY

Dávejte si pozor, abyste nepohrdli ani jedním z těchto maličkých. Neboť vám pravím, že jejich andělé v nebesích stále hledí na tvář mého Otce, který je v nebesích.

Matouš 18:10

Andělé slávy, kteří ustavičně hledí na tvář nebeského Otce, mají radost z toho, když mohou sloužit jeho maličkým. Jsou vždy tam, kde je jich nejvíce zapotřebí. Pomáhají vždy těm, kdo svádějí sami se sebou nejtěžší boje a kdo žijí v nejhorším prostředí. Zvláště pečují o slabé, chvějící se jedince, kteří mají mnoho nedokonalých povahových rysů. Sobeckým lidem připadá ponižující sloužit nešťastným lidem, kteří mají špatný charakter. Avšak čistí, bezhříšní andělé se věnují právě takovéto službě. {MH/Cesta ke zdraví 105.2}

Celé nebe projevuje velký zájem o naši nepatrnou planetu, protože Kristus zaplatil nezměrnou cenu za její obyvatele. Vykupitel světa spojil zemi s nebem pouty porozumění, protože na ní žijí jeho vykoupení. I dnes navštěvují nebeští poslové zemi, jako když chodili a mluvili s Abrahamem a Mojžíšem. Pán Bůh má strážce a svaté i dnes v ruchu velkoměst, uprostřed davů, které proudí po ulicích a v nákupních střediscích, ve světě, kde se většina lidí chová, jako by nákupy, zábava a sport byly jedinou náplní života, ale jen málokdo se zamýšlí nad neviditelnými skutečnostmi. Nebeské bytosti sledují každé lidské slovo a čin. Tam, kde se lidé shromáždí k bohoslužbě, i tam, kam přicházejí za prací či zábavou, je víc posluchačů, než kolik jich ve skutečnosti vidíme. Někdy andělé poodhalí oponu, která zakrývá neviditelný svět, aby se naše mysl povznesla nad uspěchaný a rušný život, abychom si uvědomili, že neviditelní svědkové sledují všechna naše slova i činy. {COL/Kristova podobenství 176.2}

Kdyby lidé mohli vidět nebeským zrakem, uzřeli by skupiny andělů vynikajících silou, jak jsou rozmístěni okolo těch, kteří zachovávají slovo Kristovy trpělivosti. Se soucitnou něhou byli andělé svědky jejich zármutku, a vyslyšeli jejich modlitby. {Pr 252.3}

BŮH K TOBĚ POSÍLÁ SVÉ ANDĚLY

Měli bychom lépe chápat poslání andělů. Velmi by nám pomohlo, kdybychom si uvědomovali, že andělé nám pomáhají při každé práci. Neviditelné zástupy světla a moci provázejí tiché a pokorné, kteří věří a dovolávají se Božích zaslíbení. Cherubíni a serafíni, tisíce tisíců mocných andělů stojí u Božího trůnu - všichni služební duchové, posílání k službě kvůli těm, kdo mají dostat do dědictví záchranu. Židům 1:14. {COL/Kristova podobenství 176.3}

Nejste sami v boji proti špatnému. Kdyby opona mohla být stažena, uviděli byste nebeské anděly, kteří za vás bojují po vašem boku. Toto musí dělat; je jejich práce chránit mládež. "Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posílání bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?" Desetkrát deset tisíců a tisíce tisíců andělů slouží mládeži. {TA 19.2}

Pán přidělil každému Kristovu následovníku strážného anděla. Tito nebeští strážci ochraňují spravedlivé před mocí nepřítele. To věděl i satan, když namítal: „*Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně? Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má.*“ (Jób 1:9.10) Způsob, jakým Bůh chrání svůj lid, popisuje žalmista: „*Hospodinův anděl se položí táborem kolem těch, kteří se bojí Boha, a bude je bránit.*“ (Žalm 34:7) Když Spasitel mluvil o lidech, kteří v něho věří, řekl: „*Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.*“ (Mat. 18:10) Andělé ustanovení k tomu, aby sloužili Božím dětem, mají stále přístup k Bohu. {TA 14.1}

BŮH K TOBĚ POSÍLÁ SVÉ ANDĚLY

Nevíme, co přinese den, hodina nebo příští chvíle, proto bychom nikdy neměli začínat den, aniž bychom se odevzdali nebeskému Otci. Jeho andělé nás mají chránit, a pokud přijmeme jejich ochranu, budou nám stát po pravici v každém nebezpečí. Když se neuvědoměle octneme v nebezpečí, že bychom mohli šířit špatný vliv, andělé nám budou stát po boku. Obrátí nás správným směrem, vyberou za nás slova, která máme mluvit, a ovlivní naše jednání. {TA 14.2}

Nebeské bitvy jsou přeplněné ohromnými zástupy andělů, kteří sledují konflikt mezi lidskými bytostmi a princem temnot... S intenzivním zájmem se snaží uvidět, jestli Boží dítě, uštvané, zmatené, pronásledované, kritizované, očerněné a zatracené stejně, jako byl Pán, pohlédne do nebes, aby našlo sílu. Nebesa čekají na naši poptávku po jejich zdrojích. {CTr 325.6}

Ti, kteří pracují pro dobro druhých, pracují v jednotě s nebeskými anděly. Mají jejich neustálou společnost, jejich ustavičnou službu. Anděl světla a moci jsou vždycky nablízku, aby chránili, utěšovali, léčili, vyučovali a inspirovali. Nejvyšší vzdělání, nejopravdovější výchova, nejvýše postavená služba umožněná lidským bytostem na tomto světě je ta jejich. {TA 21.2}

Zlatý řetěz spojující zemi s nebem má člověka pozvednout, přivést ho do vyšších sfér, a tak jej spojit s paprsky nebeského světla. Můžeme se tak stát v očích Boha cennějšími, než zlato z Ofíru. {Ms40-1886.14}

neboť svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě strážili na všech tvých cestách.

Na rukou tě ponosou, aby tvá noha neklopýtla o kámen.

Žalmy 91:11-12

KAPITOLA 15

ZLATÝ ŘETĚZ

ZLATÝ ŘETĚZ

*Vždyť na mne očekávají ostrovy a taršišské lodě jsou první,
aby zdaleka přivezly tvé syny a s nimi jejich stříbro a zlato
ke jménu Hospodina tvého Boha a k Svatému Izraele,
protože tě oslavil.*

Izaiáš 60:9

Ježíšova láska je zlatý řetěz svazující naše srdce nejněžnějším soucitem s lidstvem, v absolutní jednotě s každou duší, která věří. Duch Ježíše v mém srdci rozpozná Ježíše v srdcích mých bratrů a sester. Naše modlitby a naděje jsou (za)jedno. Moc věčně setrvávajícího Spasitele je větší, než kdy předtím, protože roste i naléhavost žádostí. {Ms16-1890.92}

Bůh stále miluje člověka, který se od něj dobrovolně oddělil, a používá všechny prostředky, aby jej přivedl zpět domů. Ztracený syn na dně své bídy „šel do sebe“. Satan nad ním ztratil svou moc. Marnotratný syn pochopil, že si utrpení přivodil vlastní bláhovostí. Řekl si: „Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci.“ Lukáš 15:17-18. Ve své bídě našel naději v přesvědčení, že ho otec stále miluje. Otcova láska ho přitahovala domů. Podobně ujištění o Boží lásce vede hříšníka, aby se vrátil zpět k Bohu. „Dobrotivost Boží tě chce přivést k pokání.“ Římanům 2:4. Boží milosrdenství a soucit obepíná jako zlatý řetěz všechny zbloudilé. Bůh prohlašuje: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“ Jeremiáš 31:3. {COL/Kristova podobenství 202.1}

ZLATÝ ŘETĚZ

Kdo odevzdá svůj život Bohu, aby sloužil jeho dětem, spojil se s tím, kdo ovládá všechny zdroje ve vesmíru. Jeho život je spjat zlatým řetězem nezměnitelných zaslíbení se životem Boha. Pán ho v hodině utrpení a nedostatku neopustí. „Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“ Filipským 4:19. V poslední kritické hodině najde milosrdný člověk útočiště v milosrdenství soucitného Spasitele a bude přijat do věčných příbytků. {MB 24.1/Myšlenky o naději 21.3}

Láska je zlatý řetěz, který poutá věřící srdce jedno ke druhému v dobré vůli poutem přátelství, něhy, a věrné vytrvalosti, a který poutá duši k Bohu. {1TT 322.2}

Láska Kristova je zlatý řetěz, který poutá smrtelné lidské bytosti, které věří v Ježíše Krista, k nekonečnému Bohu. Láska, kterou chová Hospodin ke svým dětem, přesahuje poznání. Žádná věda ji nemůže popsat či vysvětlit. Žádná lidská moudrost nedokáže prozkoumat její hlubiny. Čím více budeme pociťovat vliv této lásky, tím poddajnějšími a pokornějšími budeme. {2MCP 801.4}

Pád našich prvních rodičů přetrhl onen zlatý řetěz bezpodmínečné poslušnosti lidské vůle k Božskému. Poslušnost už se pak nepovažovala za absolutní nutnost. Lidští činitelé se řídí vlastní představivostí, o níž v případě starého předpotopního světa Pán promluvil jako o zkažené, a to neustále. {CTr 25.5}

Ó, jak jsem rád, že máte tak moudrého a bezpečného Vůdce. Jeho hlas, který teď slyšíte, vám říká: „Neboj se, neboť já jsem s tebou a pomůžu ti.“ Spojení s Ježíšem Kristem pomocí zlatého řetězu milosrdenství a odpuštění vás propojuje s celou nebeskou působností. Je to jednou ze vzácných útěch vaší víry – jsme ujištěni Tím, který nikdy nelže: „Nezanechám vás jako sirotky.“ [Jan 14:18] {Lt5a-1891.7}

ZLATÝ ŘETĚZ

Živá víra má prostupovat jako zlatá nit všechny povinnosti, i ty nejprostší. Pak nám i každodenní práce napomůže ke křesťanskému vzrůstu. Náš pohled se bude stále upírat na Pána Ježíše. Láska ke Kristu dodá životní sílu všemu, co konáme. Správným využíváním hřiven se můžeme těsně spojit s nebesy. To je pravé posvěcení. Pravé posvěcení totiž znamená ochotně vykonávat každodenní povinnosti v dokonalé poslušnosti Boží vůle. {COL/Kristova podobenství 360.2}

Pán Bůh prostřednictvím Ježíše Krista vztahuje celý den svou ruku a zve hříšné a padlé. Chce přijmout všechny. Zve každého. Jeho slávou je odpustit i největšímu hříšníkovi. Vezme kořist mocnému, osvobodí zajatého, vytrhne hořící dřevo z plamene. Spustí zlatý řetěz své milosti do největších hloubek lidské zkaženosti a vyzvedne poníženého člověka poskvrněného hříchem. {MH/Cesta ke zdraví 161.3}

Lidství Syna Božího je pro nás vším. Je zlatým řetězem, který poutá naše duše ke Kristu a skrze Krista k Bohu. O tom přemýšlejme. Kristus byl skutečným člověkem. Podal důkaz své pokory tím, že se stal člověkem. Byl v těle Bohem. Přiblížíme-li se k tomuto námětu, dobře si povšimněme slov, která pronesl Kristus Mojžíšovi v hořícím keři: „Sezuj obuv svou z noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.“ (Ex 3:5) {1SM/Vybraná poselství I 244.1}

Sejděte se u Kříže v sebeobětování a sebezapření. Když budete dělat, co můžete, Bůh vám požehná. Jak se přiblížíte k trůnu milosrdenství, jakmile budete k tomuto trůnu připoutáni zlatým řetězem seslaným z nebes na zem, aby vytáhl lidi z pasti hříchu, tehdy vyjde vaše srdce v lásce k vašim bratrům a sestrám, kteří jsou na světě bez Boha a bez naděje. {3TT 404.2}

ZLATÝ ŘETĚZ

„Protož jestli kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest.“ (2K 5:17) Jen božská síla může obnovit lidské srdce, prostoupit duši Kristovou láskou a vždy se bude projevovat láskou k těm, za něž zemřel. Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, dobrota, víra, pokora, mírnost. Když člověk uvěří v Boha, je dán nový morální vkus, nová motivující síla a nachází zalíbení v tom, co i Bůh miluje. Vždyť jeho život je projevem zlatým řetězem neměnných slibů k životu Ježíše. Láska, radost, pokoj a nevýslovná vděčnost prostoupí duši a slova toho, který přijal požehnání budou: „Dobrotivost tvá mne zvelebila.“ (Ž 18:36). {1SM/Vybraná poselství I 336.1}

„Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal do světa,“ aby se se mnou mohli mít účast v sebezapření, v sebeobětování, a v mých utrpeních. Ano, Kristus hledí na Svůj lid v tomto světě, což je pronásledující svět, na všechny ty zvadlé a zjizvené prokletím, a On ví, že oni potřebují všechny božské prostředky jeho soucitu a lásky. Náš „předjezdec“ za nás vstoupil za oponu svatyně, a přesto je zlatým řetězem lásky a pravdy se svým lidem spojen v nejbližším účastenství. {RH August 15, 1893, par.7}

*Přijměte mé naučení, a ne stříbro, poznání je víc než
pročištěné zlato.
Vždyť moudrost je lepší nežli drahokamy, nic z toho, po
čem toužíš, se jí nevyrovná.
Přísloví 8:10-11*

KAPITOLA 16

OTEC A SYN –
OBĚŤ LÁSKY

OTEC A SYN - OBĚŤ LÁSKY

*„Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby
žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*

Jan 3:16

Lidské bytosti své spojení s Bohem utnuly, a jejich duše byly ochromeny a zbaveny síly smrtícím jedem hříchu. Byl však také čas, kdy nebeskou dvoranou zaznívalo prohlášení: „Našel jsem za něho výkupné! Božský život bude položen jako výkupné za lidstvo. Ten, který je roven Otcí, se stal náhradníkem za lidstvo.“ ... Bůh dal lidskému pokolení Svého jednorozeného (zplozeného) Syna, aby mohli mít lidé účast na božské povaze (přirozenosti) přijetím nápravy za hříchy, a umožněním božskému milosrdenství Krista pracovat v jejich životech... Uchopením božské moci dané jim na dosah se mohou padlí lidé stát (za)jedno s Bohem. Věčný život je požehnáním, který Kristus přišel dát světu. {CTr 32.3}

Kristus svým svolením stát se člověkem projevila pokoru, která vzbudila úžas nebeských bytostí. Samotný projev souhlasu stát se člověkem, nestal by se ponížením, ani skutkem k vyvýšení Kristovy preexistence. Naše poznání si musí uvědomit, že Kristus odložil své královské roucho, svoji královskou korunu, své nejvyšší velení a oděl své Božství lidstvím, aby se mohl setkat s člověkem tam, kde je a přinesl lidské rodině mravní sílu stát se syny a dcerami Božími. Aby člověka spasil, stal se Kristus poslušným až k smrti, dokonce smrti na kříži. {1SM/Vybraná poselství I 243.3}

Tím, že náš svět zahrnuje všemi poklady nebes, tím, že nám skrze Krista dal nebe samotné, si Bůh zakoupil lidskou lásku a způsobilost. Když k Němu budou upírat svou mysl, budou očištěni od všeho sobectví a žádostivosti, a naplněni nezištnou láskou. Pán vede mysl každého, kdo je uchvácen Jeho láskou, a odhaluje jí mystérium zbožnosti. {17MR 184.1}

OTEC A SYN - OBĚŤ LÁSKY

Lidskému myšlení je zcela nepochopitelné ponížení člověka, osobnosti Krista Ježíše; ale o Jeho Božství a Jeho existenci před stvořením světa nikdy nesmí pochybovat ti, kteří uvěřili Slovu Božímu. Apoštol Pavel hovoří o našem Prostředníkovi, o jednorozeném Synu Božím, který jako oslavený, měl Boží podobu, byl velitelem všech nebeských zástupů a když změnil své Božství za lidství, přijal i způsob služebníka. Izaiáš prohlašuje: „Dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížectví na rameni Jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kniže pokoje. K rozmnožování pak toho knížectví a pokoje, jemuž nebude konce, sedne na stoliči Davidově, a na království jeho, až je v řád uvede, a utvrdí v soudu a ve spravedlnosti, od tohoto času až na věky." (Iz 9:6-7) {1SM/Vybraná poselství I 243.2}

Ježíš netoužil žít v nebi, dokud my jsme byli ztraceni. Opustil nebe, aby žil životem plným posměchu a urážek a aby zemřel potupnou smrtí. Ten, který byl v nebi bohatý a vládl nekonečnými poklady, se stal chudým, abychom my mohli být jeho chudobou obohaceni. Máme ho následovat a jít cestou, kterou šel on. {MH/Cesta ke zdraví 105.3}

Svět, který si Satan nárokoval, a vládl v něm krutou tyraníí, Syn Boží jedním obrovským činem obklopil Svou láskou, a znovu spojil s Božím trůnem. Když bylo toto vítězství zajištěno, cherubíni a serafíni a nespočet zástupů ze všech nepadlých světů zpívali pochvalné hymny k Bohu a k Beránkovi. Radovali se, že cesta spásy byla padlé rase otevřena, a že Země bude vykoupěna z prokletí hříchu. O kolik víc by se měli radovat ti, kteří jsou předmětem tak ohromující lásky! {Pr 290.5}

OTEC A SYN - OBĚŤ LÁSKY

Ježíš nás učí nazývat Svého Otce naším Otcem. Nestydí se mluvit o nás jako o bratrech. (Židům 2:11) Tak připravené, tak horlivé je Spasitelovo srdce přivítat nás jako členy Boží rodiny, že už úplně první slova, která používáme, když se chceme přiblížit Bohu, zvolil jako ujištění tohoto úžasného vztahu: „Otče náš.“ Zde je oznámení této nádherné pravdy, tak plné podpory a útěchy, že nás Bůh miluje stejně, jako miluje Svého Syna. Toto je to, co Ježíš řekl v poslední modlitbě Svým učedníkům: „že je miluješ tak, jako miluješ mne.“ (Jan 17:23) {Pr 290.4}

Otec nás nemiluje proto, že přinesl tuto velkou smírčí oběť, nýbrž přinesl smírčí oběť, protože nás miluje. Kristus byl prostředníkem, skrze něhož mohl Bůh vylít svou nekonečnou lásku na svět padlý do hříchu. „Bůh to byl, jenž Kristem smiřoval svět s sebou“ 2. Korintským 5:19. Bůh trpěl se svým Synem. Za smrtelných muk v zahradě getsemanské, při smrtelném zápase na kříži Golgoty zaplatilo srdce Věčné lásky cenu za naše vykoupení. Ježíš pravil: „Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, abych jej opět přijal“ Jan 10:17. To znamená: Můj Otec vás tak miluje, že mne miluje tím více proto, že jsem dal svůj život, abych vás spasil. Tím, že jsem za vás obětoval svůj život a stal se vaším ručitelem, že jsem vzal na sebe vaše hříchy a přestoupení, stal jsem se drahým svému Otcí. Neboť mou obětí může Bůh zůstat spravedlivý a přesto může ospravedlnit toho, kdo uvěří ve mne.

Nikdo jiný než Syn Boží nás nemohl vykoupit, neboť jen on, jenž byl u Otce, mohl zjevit Boha. Jedině on, jenž znal výšku a hloubku Otcovy lásky, ji mohl zjevit světu. Nic menšího než nekonečně velká oběť, kterou přinesl Kristus pro padlého člověka, nemohlo vyjádřit lásku Otcovu k ztracenému lidskému rodu.

„Tak miloval Bůh svět, že svého jediného Syna dal.“ Dal ho nejen proto, aby žil mezi lidmi, nesl hříchy světa a zemřel jako jejich oběť. Dal ho padlému lidstvu. Kristus se měl ztotožnit se zájmy a potřebami lidí. Ten, jenž byl jedno s Bohem, se připoutal k lidem svazky, jež se nikdy nepřetrhnou. Ježíš „se nestydí nazývat je svými bratry“ (Židům 2:11) {SC 13.2 - 14.3/Cesta ke Kristu 10.2. – 11.1}

OTEC A SYN - OBĚŤ LÁSKY

Ti, kteří přebývají v temnotě omylu, jsou vykoupeni Kristovou krví. Jsou ovocem Jeho utrpení, a je pro ně nutno pracovat. Ať si knižní evangelisté uvědomí, že pracují pro rozvoj Kristova království. On je bude učit, když se budou dávat do práce, kterou jim určil Bůh, aby varovali svět před brzkým příchodem posledního soudu. Práce evangelisty provázena silou přesvědčení, silou modlitby a silou Boží lásky nebude a nemůže být neplodná. Myslete na zájem, který na této práci mají Otec a Syn. Tak jako Otec miluje Syna, miluje Syn ty, kteří jsou Jeho - ty, kteří pracují tak, jako pracoval on na spáse hynoucích duší. Nikdo se nemusí cítit bezmocný, protože Ježíš prohlašuje: „Dána je mi všeliká moc na nebi i na zemi.“ On slíbil, že svou moc dá svým pracovníkům. Jeho síla se má stát jejich silou. Měli by spojit své duše s Bohem. Kristus si přeje, aby se všichni těšili z bohatství Jeho přízně, které je nezměřitelné. Je neomezené, nevyčerpatelné. Budeme-li pracovat společně s Bohem, bude naše na základě věčné smlouvy. Bude naše, spojíme-li se s ním, abychom mu přivedli mnoho synů a dcer. {CM 108.2}

Otec dal Svému synovi všechny pocty – usadil Ho po Své pravici, mnohem výš, než všechna vedení a mocnosti. Vyjádřil velikou radost a potěšení, když přijmul toho Ukřižovaného, a korunoval Ho slávou a poctami. A všechnu přízeň, kterou Svému Synovi přijetím velkého vykoupení projevil, projevil také Svému lidu. Ti, kteří soustředili své zájmy do lásky ke Kristovi, jsou v Milovaném přijati. Trpěli s Kristem v Jeho nejhlubším ponížení, a Jeho velebení je velmi zajímavá, neboť jsou v Něm také přijati. Bůh je miluje stejně, jako miluje Svého Syna. Kristus, Immanuel, stojí mezi Bohem a věřícím, odhalující slávu Boží vyvoleným, skrývající jejich chyby a prohřešky oděvem Vlastní neposkvrněné spravedlnosti. {CTr 294.5}

OTEC A SYN - OBĚŤ LÁSKY

Křesťanovi se nabízí vysoké vzdělání. Vždy může dosahovat výš a výš. Jan měl o výhodě křesťanství povznesenou myšlenku. Říká: „Pohleďte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi“ (1. Janův 3:1). Je nemožné, aby lidstvo dosáhlo vyšší hodnosti, než která je tu vyjádřena. Člověk má zaručenou tu výsadu, že se stane Božím dědicem, a spoludědicem společně s Kristem. Těm, kteří byli takto povýšeni, se odhalují neprozkoumaná bohatství Kristova, mající tisíckrát větší hodnotu, než bohatství světa. Takto je skrze zásluhy Ježíše Krista člověk povznesen ke společenství s Bohem a Jeho drahým Synem. {SL 16.3}

Spasitel je však zastavuje. Ještě ne! Ještě nemůže přijmout korunu slávy a královské roucho. Vstupuje totiž do přítomnosti svého Otce. Ukazuje zraněnou hlavu, probodnutý bok a poraněné nohy, zvedá ruce se stopami po hřebech. Předkládá Bohu znamení svého vítězství a představuje mu prvotiny těch, kteří s ním vstali z mrtvých jako zástupci obrovského množství vzkříšených při jeho druhém příchodu. Blíží se k Otci. Ten se raduje z každého hříšníka, který činí pokání, a jásá nad každým zachráněným. Dříve než byly položeny základy země, uzavřeli Otec se Synem smlouvu o vykoupení člověka pro případ, že by satan člověka přemohl. Zavázali se, že Kristus bude zárukou lidstva, a podali si ruce. Kristus tento závazek splnil. Když na kříži zvolal: „Dokonáno jest,“ obracel se tím k Otci (Jan 19:30). Úmluva byla dokonale splněna. Nyní říká: „Dokonáno jest, Otče. Splnil jsem tvou vůli, můj Bože. Dílo vykoupení jsem dokončil. Je-li tvá spravedlnost uspokojena, „chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já“. Jan 17:24.

OTEC A SYN - OBĚŤ LÁSKY

Ozývá se Boží hlas a oznamuje, že spravedlnosti bylo učiněno zadost. Satan je poražen. Kristovy následovníky, kteří zápasí a bojují na zemi, Bůh přijal „ve svém Nejmilejším“. Efezským 1:6. Před nebeskými anděly a před zástupci nepadlých světů jsou prohlášeni za spravedlivé. Kde je On, Kristus, tam bude i Jeho církev. „Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení.“ Žalm 85:11. Otec objímá svého Syna a říká: „Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!“ Židům 1:6.

Nebeští vládcové, knížectva i mocnosti s nevýslovnou radostí uznávají svrchovanost Knížete života. Andělské zástupy se mu klanějí a v celém nebi se rozléhá radostné jásání. „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ Zjevení 5:12. Vítězoslavné písně se prolínají s hudbou andělských harf a celé nebe překypuje radostí a slávou. Láska zvítězila. Ztracené bylo nalezeno. V nebi se rozléhá mocné volání: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ Zjevení 5:13.

Ozvěna veliké nebeské radosti doléhá k nám na zem v Kristových slovech: „Vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“ Jan 20:17. Nebe a země jsou spojeny. Pro nás vystoupil náš Pán do nebe a pro nás i žije. „Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“ Židům 7:25. {DA 834.2-835.1/Touha věků 532.15-4}

*Co tedy k tomu řekneme? Je-li Bůh pro nás, kdo je proti nám? On neušetřil vlastního Syna, ale za nás za všechny ho vydal. Jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?
Římanům 8:31-32*

*Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem
Kristem. 1. Janův 1:3*

KAPITOLA 17

JSI DAREM OTCE SYNOVI

JSI DAREM OTCE SYNOVI

„Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali.

Jan 17:6

Protože jsme dary Jeho Otce, a odměnou za Jeho práci, miluje nás Ježíš jako Svě děti. Miluje tě. Ani samotná nebesa nemohou nabídnout nic většího ani lepšího. Proto důvěřuj a věř. {HLV 326.3}

Vykoupení Kristovi jsou Jeho drahými kameny, Jeho vzácným a zvláštním pokladem. „Budou jako kamení v koruně.“ Za 9:16. „Bohatství přeslavného dědictví jeho ve svatých. Ef 1:18. Poněvadž duše jeho pracovala pro duše, „uzří užitek, jímž nasycen bude.“ Iz 53,11 {GW 517.2}

Podobenství o obchodníku, který hledá drahocenné perly, můžeme chápat dvojmým způsobem: hovoří nejen o lidech, kteří hledají nebeské království, ale také o Kristu, který hledá své ztracené dědictví. Kristus hledá ztracené hodnoty. I v lidstvu, které propadlo hříchu, viděl drahocenné perly. Věděl, že může zachránit i hříchem zasaženého a zkaženého člověka. Spasiteli jsou dražší lidská srdce, v nichž se odehrál boj se satanem a která zachránil mocí své lásky, než ti, kdo nikdy nepoznali hřích. Bůh se nedívá na lidstvo jako na zkažené a bezcenné, dívá se na ně přes Krista a vidí, co by z něho mohla udělat zachraňující láska. Dal ten největší poklad vesmíru, aby koupil perlu. Když ji Kristus našel, zasadil ji do své koruny. „Jako drahokamy v čelence budou zářit nad jeho zemí.“ Zachariáš 9:16. „Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, který připravuji, mým zvláštním vlastnictvím.“ Malachiáš 3:17. {COL/Kristova podobenství 118.2}

JSI DAREM OTCE SYNOVI

Kristus neopouští lidi, kteří jej přijali za svého osobního Spasitele, aby museli v osamění jako sirotci snášet životní zkoušky. Přijímá je do nebeské rodiny a vyzývá je, aby jeho Otce nazývali svým Otcem. Jsou jeho „dětmi“ a Bůh je miluje. Spojuje je s ním pouto nejhlubší a nejstálejší lásky. Zahrnuje je nekonečnou přízní. Jeho vztah k nim převyšuje lásku rodičů k jejich bezbranným potomkům tak, jako božské převyšuje lidské. {DA 327.2/Touha věků 207.3}

Kristus obětoval svůj život, aby vykoupil zpět Boží dědictví a aby dal lidem ještě jednu příležitost. „Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“ Židům 7:25. Kristus se přimlouval za ztracené lidstvo svým bezhříšným životem, dokonalou poslušností i smrtí na golgotském kříži. Dnes se za nás Spasitel nejen přimlouvá jako prosebník, ale dělá si na nás nárok jako Vítěz. Přinesl dokonalou oběť a nyní jako náš prostředník pokračuje v díle záchrany, které začal. Pozvedá před Otcem kadidelnici naplněnou svými dokonalými zásluhami, modlitbami vyznání a vděčnosti jeho lidu. Ty pak přicházejí k Božímu trůnu provoněné spravedlností Ježíše Krista jako příjemná vůně kadidla. Otec tuto oběť přijímá a odpouští lidem všechna přestoupení. {COL/Kristova podobenství 156.2}

Ježíš nás učí nazývat Svého Otce naším Otcem. Nestydí se mluvit o nás jako o bratrech. (Židům 2:11) Tak připravené, tak horlivé je Spasitelovo srdce přivítat nás jako členy Boží rodiny, že už úplně první slova, která používáme, když se chceme přiblížit Bohu, zvolil jako ujištění tohoto úžasného vztahu: „Otče náš.“ Zde je oznámení této nádherné pravdy, tak plné podpory a útěchy, že nás Bůh miluje stejně, jako miluje Svého Syna. Toto je to, co Ježíš řekl v poslední modlitbě Svým učedníkům: „ty je miluješ tak, jako miluješ mne.“ (Jan 17:23) {Pr 290.4}

JSI DAREM OTCE SYNOVI

Tímto pokladem, kterého si Kristus váží nade všechno, je „bohaté a slavné dědictví v jeho svatém lidu“ Efezským 1:18. Kristus nazývá učedníky svými klenoty, svým drahocenným a jedinečným pokladem. Budou zářit „jako drahokamy v čelence“ Zachariáš 9:16. „Způsobím, že člověk bude vzácnější než ryzí zlato, člověk bude nad zlato z Ofíru.“ Izaiáš 13:12. Kristus, zdroj veškeré slávy, pohlíží na svůj lid v jeho čistotě a dokonalosti jako na odměnu za všechno své utrpení, pokoru a lásku a jako na doplnění své slávy. {MB 89.3/Myšlenky o naději 54.6}

Kristus je zpodobněn jako pastýř, který si velmi cení svých ovcí. Miluje každou ovci ve Svém stádě, a miluje každého beránka, a každému z nich říká jménem. Miluje starat se o ně, a chová se k nim maximálně vlídně. Ty jsi Jeho ovečkou, pod Jeho něžným dohledem. Neexistuje strast, která by tě mohla od Krista oddělit. Přesto, jakkoli vroucně může nějaký pastýř milovat své ovce, Kristus své syny a dcery miluje víc. Jsou totiž darem od Jeho Otce, odměnou za Jeho práci, miluje je, a to nejen, kvůli Otci, ale už kvůli nim je miluje. Miluje je jako Své děti. Miluje tě. Proto důvěřuj a věř. {Lt98c-1896.4}

Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mne miloval před založením světa.

Jan 17:24

KAPITOLA 18

BŮH TĚ CHCE UČINIT ŠŤASTNÝM/ŠŤASTNOU – TEĎ I NA VĚČNOST

BŮH TĚ CHCE UČINIT ŠŤASTNÝM/ŠŤASTNOU– TEĎ I NA VĚČNOST

Hospodinovi vykoupení se navrátí, přijdou s výskáním na Sijón a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radosti, žal a vzdychání utečou.

Izaiáš 51:11

Bůh se chtěl stát milostivým Pánem všech národů země. Chtěl, aby celá země byla naplněna radostí a mírem. Stvořil člověka pro šťastný život a toužil naplnit lidská srdce nebeským pokojem. Chtěl, aby se rodiny na zemi staly obrazem velké rodiny v nebesích. {COL/Kristova podobenství 290.2}

Pán chce, abychom si vážili velkého plánu vykoupení, abychom si uvědomovali, jaké přednosti máme jako Boží děti. Přeje si, abychom ho poslouchali a vděčně oslavovali. Chce, abychom mu každý den sloužili obnoveným životem a s radostí. Touží vidět, jak naše srdce překypují vděčností, protože můžeme všechny své starosti vložit na Pána, který o nás pečuje. Chce, abychom se radovali, protože jsme jeho dědictvím, protože nám věnoval bílé roucho Kristovy spravedlnosti, protože máme radostnou naději, že náš Spasitel brzy přijde. {COL/Kristova podobenství 299.2}

Štěstí pocházející z pozemských zdrojů je tak proměnlivé, jak jsou proměnlivé okolnosti, které je mohou vytvořit. Avšak Kristův pokoj je stálý a trvalý. Nezávisí na žádných životních okolnostech, na velikosti majetku nebo na počtu přátel. Kristus je pramenem živé vody. Štěstí založené na něm je stálé. {MB 16.2/Myšlenky o naději 17.3}

BŮH TĚ CHCE UČINIT ŠŤASTNÝM/ŠŤASTNOU– TEĎ I NA VĚČNOST

Všem, kteří Ho následují, připravil Pán bohatou hostinu nebeských věcí. Poručil, že ti, kteří Ho následují, nebudou kráčet v temnotě, ale že budou mít světlo života... Pán po Svých věřících poslušných následovnicích nechce, aby zalili oltář slzami, ale aby kráčeli radostně a šťastně po Jeho boku... {CTr 187.2}

Lidský jazyk je příliš nedostačující k tomu, aby mohl popsat odměnu, která čeká spravedlivé. Jen ti ji poznají, kdož ji spatří. Rozum smrtelníka nemůže pochopit slávu ráje Božího. {LDE 287.3}

S radostí patřím na vše, co je v přírodě pěkné a krásné. Domnívám se, že bych mohla být celkem šťastná na této zemi, obklopena Božími dobrodiními, kdyby nebyly zničeny prokletím hříchu. Budeme však mít nové nebe a novou zemi. Jan je viděl ve svatém vidění a řekl: „A uslyšel jsem mocný hlas s trůnu, který řekl: „Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem. A Bůh setře každou slzu z jejich očí.““ (Zj 21:3) Ó, jaká to pozeňnaná naděje, nádherná perspektiva! {LDE 285.3}

Řeč je zcela nepostačitelá, aby mohla poskytnout vylíčení této nebeské slávy. Když se přede mnou objevil ten pohled, byla jsem uchváčena obdivem. Nepřekonatelná krása a neobyčejná sláva mne tak uchvátila, že jsem odložila pero a volala: "Ó, jaká láska! Jaká podivuhodná láska!" I sebevznešenější řeč nemůže vylíčit tu slávu nebes nebo tu nevystižitelnou hloubku Spasitelovy lásky. {LDE 287.2}

Jsou tam věčně proudící toky, průzračné jako křišťál, a na jejich březích vrhají ševlící stromy své stíny na cesty, připravené pro vykoupené Páně. Rozsáhlé nížiny tam stoupají k nádherným pahorkům, a hory Boží tam zdvívají své majestátní vrcholky. V těchto pokojných rovinách, při těchto živých tocích najde lid Boží, který byl tak dlouho poutníkem a putujícím, konečně svou otčinu. {LDE 288.1}

BŮH TĚ CHCE UČINIT ŠŤASTNÝM/SŤASTNOU– TEĎ I NA VĚČNOST

Úžasný Boží záměr milosti, tajemství vykupující lásky, je téma, na které „žádostivi jsou andělé patřiti“ a bude jejich studiem po nekonečné věky. Jak vykoupení, tak nepadlé bytosti najdou v kříži Kristově své poznání a své chvalozpěvy. Bude vidět, že sláva, která září v Ježíšově tváři, je sláva sebeobětující se lásky. Ve světle z Golgoty bude vidět, že zákon sebezapírající se lásky je zákon života pro zemi i nebe; že láska, která „nehledá svých věcí“, má svůj kořen v srdci Božím; a že v Tom pokorném a poníženém je představen charakter Toho, který přebývá ve světle, do kterého nemůže vstoupiti člověk. {TA 298.4}

A léta věčnosti, co poplynou, přinesou bohatší a čím dál skvělejší odhalení Boha i Krista. S rostoucí znalostí poroste i láska, úcta a štěstí. Čím líp člověk pozná Boha, tím víc bude obdivovat Jeho povahu. Když před nimi Ježíš otevře bohatství spásy a úžasných výsledků velkého sporu se Satanem, srdce vykoupených užasnou ještě horlivější oddaností, a s ještě nadšenější radostí zahrají na zlaté harfy, a desettisíckrát deset tisíc desetitisíců desetitisíců hlasů se spojí, aby utvořily mocný sbor chvály. {GC 678.1}

Tu už bude spasený vědět, stejně jako vědí o něm. Láska a soucit, které Sám Bůh zasadil do duší, tam najdou to nejpravdivější a nejsladší uplatnění. Ryzí kontakt se svatými bytostmi, harmonický společenský život mezi požehnanými anděly a věřícími všech dob, kteří očistili svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově, svatá pouta, která pojí „celou rodinu v nebi i na zemi“ (Efezským 3:15) – toto všechno pomůže ustanovit spaseným radost. {GC 677.1}

BŮH TĚ CHCE UČINIT ŠŤASTNÝM/ŠŤASTNOU– TEĎ I NA VĚČNOST

Božím spaseným budou otevřena všechna bohatství vesmíru, aby je mohli studovat. Zbavení smrti kormidlují svůj neúnavný let k dalekým světům – světům kdysi otřeseným žalem při pohledu na lidskou bídu, avšak nyní znějícím písněmi radosti nad novinami o spasené duši. S nevýslovným potěšením vstupují děti Země do radosti a moudrosti nepadlých bytostí. Sdílejí poklady vědomostí a pochopení získávané po věky věků, kdy rozjímali nad Božím dílem. Nezkaleným zrakem hledí na slávu stvoření – na slunce, na hvězdy a systémy, všechny obíhající kolem trůnu Božstva v ustanovených pořádcích. Na všech věcech, od nejmenších po největší, je napsáno Stvořitelovo jméno, a ve všech se skví bohatství Jeho moci. {GC 677.3}

A všechno stvoření, které je v nebi, na zemi, pod zemí i na moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi dobrořečení, úcta, sláva i moc na věky věků!“

Zjevení Janovo 5:13

A Bůh setře každou slzu z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly.“

Zjevení Janovo 21:4

Neboj se, malé stádečko, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

Lukáš 12:32

Lék pro Tvou duši

V době, kdy jsem procházela hlubokou osobní krizí, jsem začala vyhledávat citace speciálně od Ellen G. Whiteové na témata Boží lásky a péče, aby mě utěšily.

Sbírala jsem je, a tak mi časem přibývaly. Pročítala jsem svou sbírku každý den a modlila se, aby mi Bůh ukázal svou lásku, povahu, a království.

Modlitby mé slabosti byly láskyplně vyslyšeny, a prožitky temnoty, mé strachy a smutky byly postupně nahrazeny pocity spokojenosti, hlubokého štěstí a klidu.

Dodnes si v této sbírce často čtu, a tyto texty mi vždycky poskytnou útěchu a sebejistotu, a vedou mě k hlubšímu poznání srdce mého nebeského Otce, který mě (a Tebe!) miluje tak moc, že nám daroval Svého nejvzácnějšího, jediného narozeného (jednorozeného) Syna.

Nechť jsi při čtení také požehnán/a.

Jutta Deichselová

